

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #21

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Fagutvalget for Integrrert Lektorutdanning (FIL)

E-post:

fil.uib@hotmail.com

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

FIL er svært positive til den nye fordelingen av praksisdager. Å øke antall dagar i kortpraksis vil føre til at studentene faktisk rekker å danne seg et innblikk i lærerhverdagen, samt muligheter til å prøve seg frem tidligere. At den første langpraksisen flyttes fra 7. til 5. semester er også svært positivt, da man først i langpraksis får kjent ordentlig på hva det vil si å være lærer.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Den største fordelen med å flytte ex.phil. vil helt klart være at man kan skape et kollisjonsfritt femte semester, der undervisningen er tilpasset langpraksis. Kollisjonsproblematikken skaper mye hodebry for studentene og det å skulle følge egen undervisning samtidig som man er i praksis er en utfordrende oppgave. En annen fordel ved å flytte ex.phil. vil være at studentene raskere kommer i gang med og får testet ut de fagene de faktisk har søkt seg inn på.

Høyrings spørsmål 13-14:

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

13) Bør det for HF/SV vere innføringsemne i fag I og fag II i førstesemester?

FIL stiller seg positive til innføringsemne i fag I og II i første semester. På denne måten får studentene mulighet til å møte begge disiplin fagene sine i en tidlig fase. FIL ser ikke på det som et stort problem å velge begge fag såpass tidlig i utdanningen, men det vil i et slikt tilfelle være ønskelig at studentene får bedre informasjon om hvilke

fagkombinasjoner som er nyttige, samt hvilke fagkombinasjoner skolene faktisk behøver.

Høyrings spørsmål 16-18:

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

16) Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

Vi mener at en masteroppgave på 60 stp. der det lar seg gjør er svært ønskelig, men at det også bør være et alternativ for studentene å kunne velge en 30 stp. master dersom de ønsker dette. Mange studenter velger nettopp UiB på bakgrunn av den faglige tyngden utdanningen gir og mulighetene som skapes med en slik faglig bakgrunn.

17) Korleis kan behovet for brei innføring i metode, teori og prosjektutvikling bli teken vare på med ei masteroppgåve på 60 studiepoeng?

Vi tenker det vil være fordelmessig dersom et slikt kurs finner sted i 8. semester, slik som det eksempelvis gjøres på lektor nordisk.

18) Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

Det burde åpnes opp for en større valgfrihet når det kommer til masteroppgaven. En slik valgfrihet kan håndteres ved at studentene selv velger hvor vidt de ønsker å ta en 30 stp master eller en 60 stp master. Studenter som velger en 30 stp master kan da f.eks. velge blant fordypningsemner innenfor sitt fag I for å fylle opp de resterende 30 stp. Vi ønsker ikke en mastervariant på 45 studiepoeng, da dette vil føre til at man er nødt til å ta et fordypningsemne samtidig som man holder på med masteroppgaven.

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #16

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Det humanistiske fakultet

E-post:

svein.angell@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyringsspørsmål 1:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

1) I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Lektorutdanninga ved UiB er svært viktig for Det humanistiske fakultet (HF). Fleire av fagmiljøa og studieadministrativt tilsette ved fakultetet har eit sterkt eigarskap til henne. HF meiner at arbeidet som er gjort av Lektorsenteret og prosjektgruppa for redesign har teke lektorutdanninga eit langt steg vidare. HF meiner at dette arbeidet er i tråd med dei føresetnadane som låg til grunn gjennom Sejersted-rapporten, utdanningsdekangruppa som førebudde saka til universitetsstyret våren 2021 og vedtaket som vart gjort av universitetsstyret i Sak 76/21. Universitetsstyret sitt vedtak bygde på føresetnaden om at lektorutdanninga skal vera bygd opp gjennom fakultetsvise program. HF gjev innspela sine i tråd med dette. Som fakultet vil vi først og fremst respondera på dei punkta som er relevante på eit litt overordna og prinsipielt nivå. Vi viser elles til innspel frå einingane og enkeltpersonar ved fakultetet. I den vidare oppfølginga av innspelsrunden og i det vidare arbeidet med redesign vil HF gå i dialog med dei respektive studieprogramma ved fakultetet der det er påkravd for å ta prosessen vidare.

Høyringsspørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Innplasseringa av praksis er etter HF sin synstad eitt av hovudproblema ved modellen som gjeld i dag. Det er særskilt kollisjonsproblematikken i 8. semester – og kollisjonen mellom praksis og undervisning i disiplinlege emne på campus - som har skapt mykje frustrasjon knytt til lektorutdanninga for HF-studentane, undervisarar og studieadministrasjon. Forslaga til fordeling av praksisdagar i rapporten vil heilt klart kunna bøta på dette. Den nye plasseringa av praksis vil òg kunna opna for ein tydlegare progresjon i studentane sin praksis, noko som svarar på mange av dei utfordringane som er påpeika i diverse evalueringar og rapportar om lektorutdanninga ved UiB.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplin fag?

HF stiller seg positiv til at det vert lagt opp til undervisning i profesjonsfaga fagdidaktikk og pedagogikk i både semestera med langpraksis. Fakultetet stiller seg òg positiv til at kortpraksis ikkje vert eigne emne, men knytt til emna i pedagogikk (semester 1.) og fagdidaktikk (semester 2.). Dette vil styrkja samanhengen mellom desse emna og den profesjonsfaglege undervisninga.

4) Korleis stiller fagmiljøa ved HF og SV seg til å ha ei tilsvarande fordeling av profesjonsemne/lektortilpassa emne som ved MN?

HF meiner ei slik fordeling vil vere positiv.

7) Korleis kan ein gå fram for å takle disiplin fag emne i fag I og fag II i same semester?

Studentane på lektorprogramma ved HF har 8 ulike fag 2 å velja blant. Ein kombinasjon av fag 1 og fag 2 i same semester vil slik alltid innebera ein svært vanskeleg timeplanlogistikk.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Når det gjeld ulempene ved å flytte ex.phil frå 1. semester til 5. semester for HF/SV, viser vi til innspel frå FOF. Ei flytting av ex.phil vil innebera store kostnader for HF. I tillegg kan vi frå HF sin ståstad ikkje sjå kvifor det vil vere ein fordel for våre program å flytta ex.phil bort frå 1. semester. For HF sin del vil det vere meir føremålstenleg å halda fram med ex.phil i første semester og i staden leggja fag 2 i 5. semester. Ein kombinasjon av ex.phil. og fagdidaktikk i fag 2 i 5. semester, slik som i modellforslag 1, vil dessutan medføra ei svært komplisert timeplanlegging for seminargruppene. "Fagdidaktikk i fag 2" betyr i praksis 8 ulike emne.

Høyrings spørsmål 13-14:

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

13) Bør det for HF/SV vere innføringsemne i fag I og fag II i førstesemester?

Det er noko uklart kva rapporten meiner med "innføringsemne". Omgrepet er gjerne brukt om ex.fac.-emne. Men i rapporten er det snakk om innføringsemne knytt til disiplin faga, og det er rimeleg å anta at det gjeld såkalla 100-emne (tidlegare 001-emne), som finst på nokre av HF-faga, og som lektorstudentane ved HF allereie i dag kan ha i første semester i fag 1. Desse emna ligg på eit nivå under emna i spesialiseringa, og kjem slik utanom. Å leggje til eit slikt emne i fag 2, vil dermed gi rom for færre studiepoeng i fag 2, i tillegg til at det for nokre fag ikkje er føremålstenleg å ha eit disiplin spesifikt innføringsemne.

I tillegg til logistikkutfordringar i det enkelte semester, vil innføringsemne i både fag 1 og 2 i same semester føre til behov for dublering av emne. Om det skal vere eit innføringsemne i fag 2, er det betre å leggje det i 3. semester i modell 1, slik at dei same disiplin emna (eit emne på 100-nivå og eit innføringsemne) kan takast av studentar i både 1. og 3. semester.

Men kva grad det bør vera slike innføringsemne for lektorstudentane, bør vurderast nøyare. Ei slik vurdering må òg haldast opp mot om det skal vera ex.fac.-emne i semester 1. Ex.fac. er teke ut av studieforskrifta til UiB, og er ikkje lenger obligatorisk. Slik HF ser det, tek ikkje rapporten reelt sett stilling til om lektorstudentane skal følgja ex.fac. Vi

ser òg til punktet om ex.phil. HF si prinsipale haldning er at ex.phil bør vera i semester 1. I ein slik modell vil det ikkje vera plass til innføringsemne om ein òg skal ha ex.fac..-emne.

14) I kva grad vil disiplinfaglege innføringsemne gi nødvendige førkunnskapar for å gjennomføre lektorutdanninga?

Dette må vurderast av kvart disiplinfaglege program. Jf. òg førre punkt.

Høyrings spørsmål 16-18:

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

16) Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

HF meiner at det framleis bør vera 60 st.p. masteroppgåve. Dette er noko av det som gjev lektorutdanninga ved HF ein eigen signatur, og sikrar studentane våre ein solid fagleg ballast. Masteroppgåve på 60 stp. framstår som eit sjølvstendig forskingsarbeid og bidrar til at studentane tileignar seg det sjølvstendet og dei generiske eigenskapane som trengst for å vera gode profesjonsutøvarar som lektorar. Ei masteroppgåve på 60 stp. tilseier òg at studentane reelt seg tileignar seg den dobbelkompetansen som er ei av dei store føremonene ved lektorutdanninga ved UiB som heilskap. Fakultetet har heller ikkje registrert noko sterkt ønske frå studentane om gå redusera omfanget av masteroppgåva.

17) Korleis kan behovet for brei innføring i metode, teori og prosjektutvikling bli teken vare på med ei masteroppgåve på 60 studiepoeng?

Dette kan ivaretakast i i semester 7. og 8.,men krev gjerne ei tilpassing for lektorstudentane på dei respektive programma.

18) Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

Jf. spørsmål 16.

Høyrings spørsmål 19:

Studentane skal ha moglegheit for å reise på utveksling i utlandet i løpet av studieperioden.

19) I kva for semester vil det vere best å leggje til rette for at studentane kan reise på utveksling, ut frå dei ulike modellutkasta?

På HF sine lektorprogram er det i dag vanskeleg å få til ein utvekslingsopphald som passar inn i utdanningsplanen, særleg i 6. semester der dei er oppfordra til å dra ut. Likevel er det mange lektorstudentar som ønsker å reisa ut, og mange som gjer det.

HF ser redesignprosessen som ein sjanse til å leggja til rette for at lektorstudentanes vilje og motivasjon til å reise ut kan få best mogleg vilkår. Vi vil difor sterkt oppfordra til at utveksling vert lagt til eit semester med emne i eitt disiplinfag. Dette vil gjere sjølve ramma rundt utvekslinga meir oversiktleg og ryddig, samstundes som dei vil kunna ta fulle 30 studiepoeng ute og slik gjera seg best nytte av tilbodet ved den utanlandske lærestaden. Redesignet bør òg nytte høvet til å skapa ein ny kultur for utveksling på disiplinemna i programmet, der eigenverdien av å reisa ut i større grad blir vektlagt når opphaldet skal godkjennast her. Ein utdanna lektor som har vore på utveksling har noko ekstra å gje til elevane sine, og kan dessutan bidra til at elevane sjølve vel å reise ut i løpet av eiga utdanning.

Lektorsenteret

Referanse

2022/17505-LISKR

Dato

18.11.2022

Innspill til redesign av lektorutdanningen

Fagmiljøene ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet som tilbyr og planlegger å tilby fag i lektorutdanningen har sendt inn egne hørings svar. Det samfunnsvitenskapelige fakultet (SV) ønsker i tillegg å gi noen mer generelle innspill i redesignprosessen av lektorutdanningene ved UiB.

Det er viktig for SV-fakultetet at muligheten for utveksling i lektorprogrammene blir grundigere tematisert i det videre arbeidet. Valg av modell vil ha mye å si for avtaler om, og gjennomføring av, utveksling (på fag 1 eller fag 2). Ny modell bør legge opp til styrking av studentenes mulighet til å reise på utveksling og av internasjonaliseringsarbeidet knyttet til lektorprogrammene.

Vi ser videre det som viktig at alle de fire modellene innebærer at praksissemestrene henger bedre sammen enn de gjør i dag. Slik modellene foreligger, er modell 1 vår foretrukne modell. Det er fint at studentene kan ta fag 1 og 2 første semester, og at modellen legger godt til rette for langpraksis og rene profesjonssemestre. SV-fakultetet har ingen prinsipielle innvendinger mot at Ex.phil. flyttes til 5. semester, og mener dette kan være en god praktisk løsning som skaper et godt semester for studentene, med godt faglig utbytte.

Modell 3 er imidlertid modellen som best ville lagt til rette for studentene, fordi den i stor grad unngår overlapp mellom profesjons- og disiplinemer. Samtidig er denne modellen upraktisk for fagmiljøene fordi dublering av undervisning høst og vår vil være svært ressurskrevende. Dersom det var mulig å bytte semester 5 og 6 med hverandre, slik at man unngikk dublering av undervisningen, og hadde Ex.phil. i vårsemesteret, ville dette vært en stor forbedring. Vi innser at dette er vanskelig på grunn av fordeling av praksis på høst- og vårsemester, men mener at i alle fall organiseringen av Ex.phil. ikke burde være et argument i vurderingen av en slik løsning.

Vennlig hilsen

Hilde Marie Rognås
Studiesjef

Lise Kristiansen
seniorrådgiver

Dette er et UiB-internt notat som godkjennes elektronisk i ephorte

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #6

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap (AHKR)

E-post:

jacob.hoffmann@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 1:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

1) I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Se AHKR's utfyllende svar.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Gjennom en reduksjon av antall praksisperioder og implementering av profesjonssemestre, vil lektorutdanningen gi langt mer forutsigbarhet og mulighet for tettere oppfølging av studenter som er ute i praksis.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplinfag?

Fordeling av profesjonsemner til egne profesjonssemestre vil, som nevnt over, skape en bedre ramme for tverrfaglig samarbeid og forbedre vilkårene for at studentene kan ha et fullt fokus på profesjonsutøvelse i disse semestrene.

4) Korleis stiller fagmiljøa ved HF og SV seg til å ha ei tilsvarande fordeling av profesjonsemne/lektortilpassa emne som ved MN?

AHKR er positive til tydelige og adskilte profesjonssemestre. Når det gjelder et lektortilpasset emne, vil rammene her måtte endres for å passe inn i disiplinfagene ved instituttet.

Høyrings spørsmål 5-8:

Prosjektgruppa kjem med ulike modellar for fordeling av disiplin fag i studieløpet. Vi ber om synspunkt på fordelinga av disiplin fag emne i studieløpet.

5) Korleis kan dei ulike utkasta til fordeling av disiplin fag emne i studieløpet bidra til å nå dei overordna måla med redesignprosessen?

Se AHKR's utfyllende svar, som setter de forskjellige modellutkastene opp mot hverandre.

6) Korleis kan ein ved HF/SV eventuelt setje saman lektortilpassa emne på 10 studiepoeng (som samtidig er opne for studentar utanfor lektorprogramma)?

Se AHKR's utfyllede svar.

7) Korleis kan ein gå fram for å takle disiplin fag emne i fag I og fag II i same semester?

Se utfyllende svar i siste punkt. For AHKR vil det være svært problematisk å ha semestre med både fag 1 og fag 2. Dette vil tvinge frem et behov for å redusere valgfriheten for studentene, da antall fagkombinasjoner vil måtte reduseres.

8) Korleis kan ein gå fram for å unngå dublering av disiplin fag emne?

Se AHKR's utfyllende svar.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

AHKR forutsetter at konsekvensene av en eventuell flytting av ex.phil. til femte semester for FOF og HF som helhet blir utredet og veid opp mot de eventuelle fordelene dette kan gi for lektorutdanningen. En slik potensiell fordel er at det vil muliggjøre innføringsemner i både fag 1 og 2 i første semester. AHKR legger til grunn at innholdet i emnet vil måtte justeres for at det skal oppleves som relevant i femte semester

Høyrings spørsmål 13-14:

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

13) Bør det for HF/SV vere innføringsemne i fag I og fag II i førstesemester?

Se AHKR's utfyllende svar.

14) I kva grad vil disiplin faglege innføringsemne gi nødvendige førkunnskapar for å gjennomføre lektorutdanninga?

Se AHKR's utfyllende svar.

Høyrings spørsmål 15:

Prosjektgruppa føreslår at det for MN blir brukt 10 frie studiepoeng på eit lektortilpassa emne. Gruppa opnar samtidig gjennom modellutkasta for at eit slikt emne kan vere aktuelt òg for HF/SV, primært i 8. semester, bl.a. for å unngå kollisjonar mellom praksis og undervisning på kampus.

15) I kva grad og på kva måte kan eit slikt lektortilpassa emne, basert på frie studiepoeng, vere aktuelt for lektorprogramma ved HF/SV i 8. semester?

Se AHKR's utfyllende svar.

Høyrings spørsmål 16-18:

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

16) Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

AHKR mener at masteroppgaven for lektorprogrammene fremdeles skal være på 60 studiepoeng.

Samarbeidspartnerne i skolen melder tilbake om at de setter den faglige kompetansen som lektorstudentene har høyt. Videre mener vi også at en masteroppgave på 60 studiepoeng er et trekkplaster for akkurat våre lektorutdanninger.

17) Korleis kan behovet for brei innføring i metode, teori og prosjektutvikling bli teken vare på med ei masteroppgåve på 60 studiepoeng?

Innføring i metode, teori og prosjektutvikling bør ivaretas gjennom de metodekursene vi allerede har på masternivå i historie og religionsvitenskap. I utformingen av ny modell bør det prioriteres å få plass til disse emnene i lektorprogrammene.

18) Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

En eventuell valgfrihet i omfanget av masteroppgaven må være godt faglig forankret. Per nå har ikke instituttet planer som tilsier at dette vil være realiserbart eller ønskelig i nærmere fremtid.

Høyrings spørsmål 19:

Studentane skal ha moglegheit for å reise på utveksling i utlandet i løpet av studieperioden.

19) I kva for semester vil det vere best å leggje til rette for at studentane kan reise på utveksling, ut frå dei ulike modellutkasta?

AHKR mener at det er veldig viktig at en ny modell for lektorutdanningen sikrer bedre utvekslingsmuligheter enn dagens modell. Ved bruk av modell 1 for MN vil utveksling være aktuell i 4. eller 6. semester, evt. også på masternivå (7. semester).

Høyrings spørsmål 20:

Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

AHKR mener at modell 1 for MN vil være mest formålstjenlig for lektorutdanningen ved instituttet. Modellen må på enkelte punkt oppdateres og tilpasses, og skillet mellom fag 1 og fag 2 må tydeliggjøres.

Her kan du/de laste opp ev.

[Endelig utkast innspill fra AHKR til redesign lektor.docx](#)

modellforslag, ref høyrings spørsmål 20.

Andre kommentarar:

Innspill fra AHKR

Modellutkastene utarbeidet av prosjektgruppen for redesign av lektorutdanningen har vært diskutert i programstyre for lektorprogrammet med historie og religion som fag 1, i utvalg for utdanning og internasjonalisering, med fagkoordinatorene for religionsvitenskap og historie, og i instituttets ledergruppe.

Instituttet mener det er positivt at antallet semestre med praksis reduseres i alle modellutkast fra 5 til 4. Videre vil en økt samordning på tvers være positiv for helheten av lektorprogrammet.

AHKR er enig i at det faglig sett er best å bevare masteroppgavens omfang på 60 studiepoeng.

De modellutkastene som er presentert for HF i prosjektgruppens rapport, er imidlertid svært utfordrende for AHKR på følgende punkter:

- Den foreslåtte utstrakte bruken av 10-studiepoengsmoduler i disiplin-fagene ville kreve en omlegging av studieprogrammene for historie og religionsvitenskap, og ville være så kostnadskreven for instituttet at det ikke fremstår som gjennomførbart. Kostnadene knytter seg særlig til eksamensadministrasjon og sensur for store emner. BA-programmene i HIS og RELV er basert på 15-studiepoengsemner. Dersom lektorprogrammet baserer seg på 10-studiepoengsemner, vil det kreve opprettelse av egne lektoremner som verken er faglig ønskelig eller økonomisk mulig i dagens situasjon. Det faglig beste og det økonomisk forsvarlige er å la de samme emner inngå i lektor- og

disiplinprogrammene, eventuelt med tilpasninger.

- Kombinasjon av fag 1 og fag 2 i samme semester som samtlige modellutkast legger opp til, vil føre til store kollisjonsproblemer og må unngås. Hvis en modell som innebærer semestre med både fag 1 og fag 2 vedtas, vil vi se på det som nødvendig å begrense antall. fagkombinasjoner i lektorutdanningen. Unntak er førstesemester der en kombinasjon av fag 1 og fag 2 som innføringsemner kan fungere.
- Modellutkastene vil føre til svært begrensede utvekslingsmuligheter for lektorstudentene.

Generelt mener AHKR at det vil være ønskelig med mest mulig «rene» disiplin- og profesjonssemestre for lektorprogrammet. Av de modellene som presenteres i rapporten, fremstår derfor modell 1 foreslått for MN som den mest egnede også for lektorprogrammet på AHKR – men da med åpning for moduler på 15 studiepoeng (og et lektorilpasset emne på 15 heller enn 10 studiepoeng). Fordeling fag 1 og fag 2 må i så fall tydeliggjøres, men det gir rom for klarere disiplin- og profesjonssemestre. Innføring av en tilpasset versjon av modell 1 for MN for lektorutdanningene ved HF vil etter vårt syn kunne løse flere av hovedutfordringene ved dagens modell; det vil begrense kollisjonsproblematikk til et minimum, gi studentene stor faglig valgfrihet med tanke på fordypningsemner og temavalg, forenkle og øke muligheten for utvekslingsopphold, ivareta koblingen mellom utdanning og praksis gjennom profesjonssemestre, og bevare den faglige spesialiseringen som ligger i en helårs masteroppgave på 60 studiepoeng.

Tidsplanen som legges opp til i rapporten (ny modell klar til semesterstart 2024) fremstår som ambisiøs, men mulig dersom en unngår modeller som krever studieplanendringer i disiplinfagene. Dersom det velges en modell som krever studieplansendringer i våre fag, ser vi på det som urealistisk at en ny modell kan være klar før tidligst i 2025. Rapporten nevner ikke om det er tenkt ut en plan for en overgangsordning når ny modell innføres. AHKR mener at det også må tas stilling til om det vil være mulig å få tidligere kulls utdanning innpasset i den nye modellen. Det vil være svært kostnadskrevenende og administrativt utfordrende med to modeller som går parallelt, med helt forskjellige opplegg for praksis. Også her mener vi at innføringen av modell 1 for MN vil være formålstjenlig, siden den ikke vil innebære omfattende studieplansendringer og dermed muliggjøre innpassing av gjennomførte emner i den nye modellen.

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #20

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Institutt for Biovitenskap

E-post:

kjerstin.nilsen@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Spørsmål 2. I kva grad vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Forslaget til ny modell for lektorprogrammet ved MN er vesentlig bedre av flere grunner:

- Kollisjoner mellom praksis og undervisning på campus har vært et stort problem, og denne nye modellen vil langt på vei løse dette.
- I den nye modellen er det lagt opp til at de to semestrene med langpraksis utelukkende har profesjonsfag eller fullt ut praksistilpassede emner. Dermed er kollisjoner med disiplin fag i semestrene med langpraksis utelukket.
- Den fleksible modellen for avvikling av kortpraksis (en uke + fem fleksible dager, totalt 10 dager) gir også et godt utgangspunkt for at instituttet skal tilrettelegge for kollisjonsfrie semestre. Vi ønsker at den faste uken med kortpraksis avholdes på et fastsatt tidspunkt hvert år, slik at det blir forutsigbart for underviserne. Dermed kan en uke uten laboratorieundervisning og andre obligatoriske aktiviteter på campus legges samtidig. Her er god kommunikasjon med de fagansvarlige viktig. Vi vil invitere de fagansvarlige på de aktuelle emnene til et møte om dette.
- Vi ønsker ikke at antall dager med kortpraksis øker. Det er viktig å ikke ha flere dager enn vi kan tilrettelegge for på en god måte uten at det går utover studentene og annen undervisning. Her er det viktig å også tenke på studentenes totale arbeidsbelastning, ikke minst i første semester der de er nye på campus og har mye å sette seg inn i. Studentene skal være en del av miljøet på campus, både faglig og sosialt.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplin fag?

Modellen innebærer ingen endring for dette.

- Bortfall av kollisjoner vil gi studentene et bedre utgangspunkt for å arbeide med praksis og profesjonsfag, inkludert refleksjon rundt sammenhenger. Det vil også trolig føles som et mer helhetlig studieløp at delene ikke er lagt oppå

hverandre, det vil være og oppleves som bedre planlagt.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa foreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

- Ved Institutt for biovitenskap har vi per i dag ex phil i 3. år for samtlige studenter, og et studieløp som er tilrettelagt for det. Ex phil bør fortsatt være på 3. år, gjerne i 5. semester som i den nye modellen. Dette er viktig for at lektorstudentene skal kunne følge studieløpet som ellers gjelder for biologistudentene.
- Vi har fått gode tilbakemeldinger fra studentene at de foretrekker å ha ex phil senere i studieløpet. Studentene har gitt uttrykk for at det er vesentlig mer motiverende å få starte med fagene de har valgt. Frafallet er som kjent størst det første året, og det er viktig å sikre god motivasjon i starten av studiet. Å få begynne med fagene de har valgt og er mest motivert for ser vi som et godt tiltak her. Vi har også fått tilbakemeldinger på at studentene er mer modne 3. år, og i større grad ser relevansen av ex phil. På første året var ex phil noe de måtte ta, mens det de ønsket måtte vente.
- Vi ser ingen ulemper med å ha ex phil i 3. år, har bare mottatt gode tilbakemeldinger på det.

18) Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

- Vi har allerede valgfritt omfang på masteroppgaven, den er 30 stp innenfor et femårig løp og 60 stp hvis studentene utvider med et semester. Dette er valgfritt for studentene.
- Vi ønsker å beholde denne ordningen. Den sikrer at studentene kan velge masteroppgave innenfor et bredt spekter av retninger og med ulike metodiske tilnærminger.
- Biologi krever en del studiepoeng i støttfag, slik at en utvidelse til 60 sp masteroppgave innenfor 5 år ikke er aktuelt.

Høyrings spørsmål 20:

Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

De to forslagene for MN vil begge fungere godt.

Andre kommentarar:

Vi bør unngå å ha emner med få studenter av ressurs hensyn. Per i dag er det svært få studenter på emnene knyttet til PPU ved BIO og MN. Disse emnene samkjøres i stor grad med emner på integrert lektorprogram, og det er helt nødvendig for å kunne opprettholde tilbudet tid. Det vil være gunstig om PPU og integrert lektorprogram ble fullstendig samkjørt. Dette er ikke bare et ressurs spørsmål, det dreier seg også om det faglige miljøet for PPU-studentene.

Studenter har gitt klare tilbakemeldinger om at emner med 2-3 studenter ikke er gunstig.

Lektorstudentenes bacheloroppgave kan gjerne knyttes til emnet BIO299 Forskningspraksis i biologi på 10 stp. Emnet kan inkludere biologididaktiske problemstillinger i tillegg til disiplin faglige. MOL231 Prosjektoppgave i molekylærbiologi er en annen mulighet.

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #14

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Institutt for filosofi og førstesemesterstudier

E-post:

Steinar.Boyum@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Innspel frå Institutt for filosofi og førstesemesterstudier til redesign av lektorutdanninga

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte exphil til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). FoF er svært kritiske til dette. Det vil føre til store faglege, organisatoriske og økonomiske problem for exphil. Instituttet stiller seg også kritiske til sjølve prosessen med redesign av lektorutdanninga.

Økonomiske utfordringar:

Flytting av exphil på lektorutdanningane vil påføre exphil eit betydeleg inntektstap i ein allereie vanskeleg økonomisk situasjon. I dei to åra med omlegging vil FoF og HF få eit tap på bortimot 2 millionar kroner pr år, til saman rundt 4 millionar kroner. Deretter vil flyttinga innebere eit tap på om lag 0,5 millionar kroner pr. år, på grunn av skilnad i fråfall mellom 1. og 5. semester på HF og SV. I ein femårsperiode dreier det seg altså om eit tap på i overkant av 6 millionar kroner.

Flyttinga av exphil på andre fakultet har gitt FoF eit tap (inntektsfall) på nær 30 millionar kroner dei siste åra. Exphil har no eit akkumulert underskot på rundt 10 mill. kr., og vil gå i underskot til slutten av 2020-tallet. Ei flytting av exphil på lektorutdanningane vil forverre denne situasjonen. Dette er eit tap som exphil sjølv må hente inn igjen, gjennom ein kombinasjon av å redusere kostnadane og auke prisen pr. gruppe som fakulteta betalar. Sidan exphil-undervisninga hovudsakleg blir utført av fast tilsette, vil kostnadsreduksjon berre kunne dekke ein liten del av dette. Til sjuande og sist må difor fakulteta betale dette gjennom auka pris.

Faglege og organisatoriske problem:

Prosjektgruppa føreslår å plassere exphil. i femte semester, som er eit semester med langpraksis. Eit element i framlegget er at exphil blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, slik at det ikkje oppstår kollisjonar mellom undervisning og praksis. Det inneber at lektorstudentane har ein type blokkundervisning, men innanfor rammene av exphil-variantane på sine respektive fakultet. Dei vil soleis ta tre ulike expphil-variantar: EXPHIL-HFSEM, EXPHIL-SVSEM og EXPHIL-MNSEM.

langpraksis. Dette handlar vidare heller ikkje berre om logistikk, men har faglege sider, i tillegg til at det forsterkar dei økonomiske utfordringane nemnd i førre punkt.

1. For det første inneber det å praksistilpasse exphil-undervisninga at lektorstudentane ved dei tre fakulteta ikkje vil kunne følgje de same exphil-forelesingane som studentane på disiplinfgaga. FoF må difor enten sette opp eigne forelesingsrekker for lektorstudentane, som er ressursmessig krevjande, eller tilby lektorstudentane videoopptak av forelesingane frå året før. Fagleg sett er det eit dårleg tilbod å gi til dyktige lektorstudentar.
2. For det andre vil den faglege strukturen i undervisninga ved exphil bli oppløyst av at undervisninga blir komprimert i tid. Det digitale læringspakkeprosjektet Godt forberedt, som FoF har lagt ned ein stor innsats i å utvikle, og som exphil-utvalet har fått tildelt FUND-status på grunnlag av, er bygd på at studentane brukar veka mellom seminar til å førebu seg på strukturerte måtar. Dersom studentane til dømes skal gjennomføre to seminar i veka med ulik tematikk, vil det undergrave det didaktiske formålet med Godt Forberedt.
3. Sist, men kanskje viktigast, når det gjeld HF og SV, vil det fagleg sett vere svært utilfredsstillande å tilby engasjerte lektorstudentar eit exphil-tilbod som i nivå og innhald er berekna på førstesemesterstudentar. Så når prosjektgruppa skriv at det er faglege grunnar for å ha exphil i 5. semester, sidan lektorstudentene då vil kunne dra vekslar på fagkunnskapen sin (s. 13-14), stemmer ikkje det. Det er ei vesentleg ulempe for studentanes læringsutbytte at dei i femte semester må følgje ein exphil-variant som er utvikla og tilpassa for første semester.

Prinsipielt sett er det også uheldig at den faglege grunnjevnen for exphil som eit innføringsemne til universitetsstudia blir ytterlegare svekka ved at nok ei studentgruppe skal ta exphil i seinare semester.

Det er mogleg at prosjektgruppa ser for seg at det vert utvikla ein eigen variant av exphil for lektorstudentane, felles for dei tre fakulteta. Å utvikle en ny exphil-variant med utgangspunkt i det som er felles for lektorstudentane, nemleg pedagogiske og didaktiske spørsmål, representerer likevel ei stor utfordring både fagleg, praktisk og prinsipielt for FoF, og er ikkje mogleg å realisere med dagens ressursituasjon.

1. For det første vil det vil krevje et omfattande utviklingsarbeid å utforme ein slik exphil-variant både med tanke på å etablere eit prinsipielt nytt grunnlag og fordi det vil krevje dedikerte fagpersonar med dobbeltkompetanse som kan fristillast til å gjere det faglege utviklingsarbeidet. Med erfaring frå tilsvarande arbeid med å etablere ein ny exphil-variant for MN, kan me seie sikkert at FoF på ingen måte har kapasitet til å gjennomføre eit slikt stort løft.
2. For det andre vil ein lektorvariant av exphil krevje dedikerte fagpersonar med tilstrekkeleg dobbeltkompetanse i filosofi og pedagogikk til å stå for undervisninga over tid ved varianten, noko som i lys av ressursituasjonen ved FoF når det gjeld fast tilsette ved exphil ikkje er gjennomførbart.
3. For det tredje vil det å etablere ein exphil-variant som ikkje har felles disiplinfgaglege problemstillingar ved det enkelte fakultetet som utgangspunkt, kunne underslå eit berande prinsipp for exphil ved UiB som er at exphil-variantane er fakultetsinnretta. Det vil bidra til ei fragmentering av emnet som me oppfattar som fagleg svært uheldig dersom ein no skal ta til med å ha eigne exphil-variantar for enkelte studieprogram.

Proessen

FoF stiller seg også kritiske til deler av prosessen med redesign av lektorutdanninga. Instituttet fekk først vite om planane om å flytte exphil på eit allmøte. Her vart det dessutan opplyst frå prosjektleiar om at FoF var positive til dette, sjølv om det på dette tidspunktet ikkje hadde vore noko kontakt mellom prosjektleiar og instituttet. FoF synest også det er underleg at ein i ei prosjektgruppe på ikkje mindre enn 11 personar, der både UiB Læringslab, Iped og dei fem lektorprogramma var representerte, ikkje fann plass til nokon frå exphil, sjølv om exphil, ved sida av pedagogikk, er det einaste emnet som inngår i alle lektorprogramma. Exphil er ein del av lektorutdanninga til UiB, men har i denne prosessen ikkje vore handsama som det.

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #18

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Institutt for framandspråk

E-post:

m.paulsen@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 1:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

1) I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Vi meiner modellane 1 (og 2) med to profesjonsfagsemester (5. og 8. semester) gir mest heilskapeleg studieløp.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Modell 1 og 2 vil oppnå dette i størst grad. Dette rokkar ikkje vesentlig ved etablert studieløp for disiplin fagene eller didaktikk, og vil lettere kunne gjennomføres med den underbemanningen faga på IF står i. Vi ser at ein slik modell samlar profesjonsfaga og praksis i stor grad og unngår semestra med omfattande kollisjonar mellom langpraksis og disiplin fagemna.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplin fag?

Ein av konsekvensane av å slå sammen emne er at studentane vil ha mindre kontakt med fagdidaktikk. På fag 1 vil dei då berre ha fagdidaktikk i 2 semestre i løpet av alle dei 5 åra som programmet varar, noko som er eit stort fagleg tap. På fag 2 er det enno meir kritisk, då studentane går frå 2 til 1 semester med fagdidaktikk.

4) Korleis stiller fagmiljøa ved HF og SV seg til å ha ei tilsvarande fordeling av profesjonsemne/lektortilpassa emne som ved MN?

Mange av desse endringane innebærer eit nestan umogleg puslespel når administrasjonen skal lage timeplan.

Dessutan vil det å lage eit ekstra lektortilpassa emne krevje ressursar som vi ikkje har på våre fag.

Høyrings spørsmål 5-8:

Prosjektgruppa kjem med ulike modellar for fordeling av disiplin fag i studieløpet. Vi ber om synspunkt på fordelinga av disiplin fagemne i studieløpet.

5) Korleis kan dei ulike utkasta til fordeling av disiplin fagemne i studieløpet bidra til å nå dei overordna måla med redesignprosessen?

Når ein har fag 1 og fag 2 samme semester, vil den akademiske faglege progresjon verte broten. Dette er spesielt skadeleg for språkfag.

7) Korleis kan ein gå fram for å takle disiplin fagemne i fag I og fag II i same semester?

At ein har fag 1 og fag 2 «samtidig» i fleire semester framstår ikkje som eit større problem for planlegginga enn i dag; for studentene trur vi det kan vere bra.

8) Korleis kan ein gå fram for å unngå dublering av disiplin fagemne?

Modell 1 unngår, slik vi forstår det, dublering av disiplin fagemne for fag 1 og fag 2, noko som er viktig for eit lite fag som tysk som ville risikert å måtte undervise det dublerte emnet for ein eller to studentar.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Her er fagmiljøa på IF delte. Spansk meiner at det å ha både fag 1 og 2 saman i 3. og 6. semester vil skape ein veldig vanskeleg logistikk. Tysk meiner at ex. phil. i 5. semester gir høve til å gjere det meget nyttig for lærarar.

Høyrings spørsmål 13-14:

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

13) Bør det for HF/SV vere innføringemne i fag I og fag II i førstesemester?

Når det gjeld 1. semesterstudier, har spansk allereie eit 1. semesteremne som studentane kan ta. Tysk ønskjer modell 1 nettopp fordi den gir høve til dette.

Høyrings spørsmål 15:

Prosjektgruppa føreslår at det for MN blir brukt 10 frie studiepoeng på eit lektortilpassa emne. Gruppa opnar samtidig gjennom modellutkasta for at eit slikt emne kan vere aktuelt òg for HF/SV, primært i 8. semester, bl.a. for å unngå kollisjonar mellom praksis og undervisning på kampus.

15) I kva grad og på kva måte kan eit slikt lektortilpassa emne, basert på frie studiepoeng, vere aktuelt for lektorprogramma ved HF/SV i 8. semester?

Fagmiljøa på IF er negative. Spanskfaget har til dømes eit obligatorisk emne i 8. semester som alle masterstudentar tar, uavhengig av disiplin (fagdidaktikk, språk, historie og litteratur). Det vert vanskeleg å erstatte dette emnet med frie studiepoeng, då det er der studentane byrjar å definere deira masterprosjekt.

Høyrings spørsmål 16-18:

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

16) Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

Fagmiljø synest det er vanskeleg å svare på dette. Nokre av fagmiljøa er delte i spørsmålet, andre opplever at dei ikkje har hatt tid til å handsame spørsmålet i tilstrekkeleg grad til å gi noko tydeleg svar. Dei tydelegaste stemmene vil halde på moglegheita for fagleg fordjuping som ligg i den modellen vi har i dag.

18) Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

Vi minner om at ein reduksjon vil krevje auka ressursbruk i form av nye emne som må opprettast. Fagmiljøa på IF slit veldig med å finne tid til det tilbodet ein har i dag, så dette vil verte ei stor utfordring.

Høyrings spørsmål 19:

Studentane skal ha moglegheit for å reise på utveksling i utlandet i løpet av studieperioden.

19) I kva for semester vil det vere best å leggje til rette for at studentane kan reise på utveksling, ut frå dei ulike modellutkasta?

I språkfag vert det vanskeleg å kombinere 2 fag i eit og same utanlandsopphald (til dømes, viss ein student har norsk og spansk som fag). Dette vil seie at for fag 2 vil det vere best å ha utanlandsopphold i 4. semester, og for fag 1 i 7. semester.

Høyrings spørsmål 20:

Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

IF meiner at modellutkast 1 vil vere best, men at modell 2 òg er eit alternativ. Samstundes vil ein slik modell avbryte den akademisk faglege progresjonen til studentane (mellom 4. og 6. semester i fag 2), noko som er spesielt viktig for framandspråksprogram.

Andre kommentarar:

Innspela frå IF er basert på ei innsamling av innspel på instituttet. Alle fagmiljøa og tilsette vart inviterte til å spele inn til eit felles innspel. I tillegg gikk det ut spesielle oppmodingar til dei fire lektorspråka på instituttet. Vi fikk inn innspel frå engelsk, tysk og spansk.

Fleire av dei som spelte inn syntes det var krevjande å halde seg til dei konkrete høyrings spørsmåla, slik dei er lista opp på denne sida.

Engelskfaget er opptekne av at lektorstudentene MÅ skrive sin BA-oppgave i Fag 1.

Når det gjeld bemanning vil skape hardt tiltrengt føreseielegheit og fagleg kontinuitet for tilsette såvel som for L-studentane. Det vil også gi dei sistnemnde eit tilnærma likt utgangspunkt for vidare MA-studier som det disiplinstudentane har. Løsninga kan og bøte på mangelen mange studentar opplever i nettopp «sammenhengen mellom praksis og undervisninga i disiplin fag, fagdidaktikk og pedagogikk» (Rapport s 4).

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #7

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Kollegiet ved Institutt for pedagogikk

E-post:

lars.torjussen@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 1:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

1) I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Det må påpekes at det ikke er helt klart hva som er det endelige målet med denne redesignprosessen. Det mangler en felles visjon eller et felles idégrunnlag bak lektorutdanningen. Hva arbeider vi mot? Hvilke faglige ambisjoner har vi for lektorutdanningen? Det kan virke som om målet for redesignprosessen er en kollisjonsfri lektorutdanning. Et innspill er dermed at det ville være bra om det kom tydeligere frem nettopp hva som er målet (i entall) for lektorutdanningen som redesignprosessen skal være med på å muliggjøre.

Den ferske NOKUT-rapporten om 5LU i Norge nevnes én gang i redesigngruppens rapport, nederst på s. 9. Det er overraskende lite, for det ligger et stort arbeid bak NOKUTs rapport, og UiB vies et eget kapittel der. Hvordan stiller prosessen seg til NOKUT-rapporten; burde man ikke se til kommentarene og anbefalingene der i arbeidet med strategiplan?

På overordnet organisatorisk nivå kan det bemerkes at da det våren 2021 ble vedtatt å omorganisere lektorutdanningen, het det at det var en forutsetning at programmene ble samlet til ett studieprogram, men det ser ikke ut til at dette er tatt til følge. Dette synes noe underlig.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Forskriften sier at det skal være minst 100 dager praksis i utdanningen. Hvordan forstår departementet og direktoratet praksis? Vet vi for eksempel hvor mange av de 100 dagene vi kan legge utenfor det vi ofte refererer til som «praksisfeltet» - skolene?

Reduksjon fra fem til fire praksisemner forenkler arbeidet for mange instanser – særlig skolene og praksiskontoret, men også for oss faglig ansatte.

Det har vært et problem tidligere at studentene opplever for liten progresjon i praksisperiodene, særlig siden de etter

dagens modell har tre kortpraksisperioder med høyt innslag av observasjon (KOPRA101, KOPRA102 og KOPRA103). Dette vil forhåpentligvis bli bedre ved at det blir færre praksisperioder (fra fem til fire). Også viktig at langpraksisperiodene er tilstrekkelig lange til at studentene når å bli kjent med elevene og til at de får prøvd seg på flest mulig av de oppgavene lærerjobben innebærer. 35 dager er bra. 40 er enda bedre, så fint om iallfall en periode kunne være så lang. Ender vi med et såkalt profesjonssemester, burde det være fullt mulig å få det til.

En endring som er foreslått i redesignprosessen er at profesjonsfagene i tydeligere grad skal ta hånd om og organisere praksis, slik at pedagogikk har ansvar for praksis i første semester og didaktikk har ansvar for praksis i tredje semester. Her er kollegiet noe delt i oppfatningen av om dette vil føre til ansvarspulverisering eller om det snarere fører til at praksis og profesjonsfag blir bedre integrert. Dersom en styrking av fagmiljøenes ansvar for organisatoriske forhold blir vedtatt må det være hevet over tvil hva som menes med «organisere». Skal oppgaver som i dag ligger til praksiskontoret overføres til fagmiljøene?

Redesignmodellen vil videreføre ideen om kampusbaserte praksisdager ved at 10 av praksisdagene blir «frie». Det har blitt uttrykt skepsis til selve ideen om kampusbasert praksis, siden dette ofte blir fylt med innhold som egentlig ikke er praksis. Det er et ønske om at studentene har mest mulig praksis i skolen, noe fagmiljøet ved instituttet mener samsvarer med intensjonen i forskriften for utdanningen.

Vi vet også at studentrapporter gjennomgående viser at studentene opplever praksis som en svært verdifull og nyttig del av studiet. Den nyttigste, heter det til og med ofte. Da bør praksis få være praksis. Det vil si at studentene må få «praktisere» læreryrket. Det gjøres best på skolene, ikke på universitetet. De ti praksisdagene som er lagt til universitetet bør flyttes til skolene. Det er ingenting i veien for å la deler av undervisningen i profesjonsemnene eller andre emner være temadager eller lignende.

De siste 10 praksisdagene er ikke plassert i studieplanen. Det bør de bli. Ellers er det nokså sannsynlig at vi heller ikke etter omorganiseringen vil ha en enhetlig organisering av praksisopplæringen, hvilket styringsgruppen eksplisitt ønsker, ifølge rapporten fra arbeidsgruppen.

Angående lengden på praksisdager:

Det «stjeles» av studentenes praksis når vi definerer en praksisdag til 4,5 klokketimer. Hvis man tenker at 6 timer begynner å ligne på en arbeidsdag, vil vi ha tatt 1/3 av praksis fra studentene dersom de har 4,5-timers dag (læreres arbeidsdag er lenger enn 6 timer, selvfølgelig, de har offisielt 42-timers arbeidsuke). Ikke rart, da, at studentene synes det er mye de ikke har fått lære før de er ferdig utdannet. Kontaktlærerrollen, utviklingssamtaler, foreldremøter, samarbeid med ppt, osv, osv. Regner med at det er en historisk forklaring på de 4,5 timene. At det i sin tid var nødvendig å tillate så kort dag for at studentene også skulle kunne komme til obligatorisk undervisning på universitetet. Men nå når utdanningen skal bli kollisjonsfri, er det på tide å rette opp i det som en gang var helt nødvendig pragmatikk.

Til sist er det blitt poengtert at skolene har blitt involvert i alt for liten grad i denne redesignprosessen. Det er ingen fra skolene som sitter i prosjektgruppen. Dette vil kunne føre til at universitetet lager et praksisopplegg som da skal iverksettes av skolene. Det kan skape et suboptimalt opplegg som skolene i tillegg ikke føler tilstrekkelig eierskap til. Vi som holder til på universitetet må hele tiden minne oss selv på at skolene, og særlig studentenes praksisveiledere, er en helt nødvendig del av lektorutdanningen (faglig og juridisk). De har en naturlig plass både i redesignprosessen og i mye av det andre vi gjør i lektorutdanningen, ikke minst i kvalitets- og utviklingsarbeid. Våre perspektiver er forskjellige fra dem de ansatte i skolen og hos skoleeier har, og vice versa. Begge sider må frem hvis vi skal kunne videreutvikle utdanningen og sikre at den har høy kvalitet. Dette er et kontinuerlig arbeid, ettersom reformer kommer og går, de formelle og uformelle forholdene forandrer seg både på universitetet og på skolene osv.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa foreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som egne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplin fag?

Alle modellene som ligger på bordet vil kunne føre til mindre integrasjon, særlig mellom de to profesjonsfagene pedagogikk og didaktikk. I dagens modell har pedagogikk og didaktikk felles planlegging siden emnene går samtidig og vi har felles etterarbeid i KOPRA102 og KOPRA103. Redesignprosessen vil føre til færre kontaktpunkt mellom pedagogikk og didaktikk, nettopp siden de skal ha ansvar for hver sin praksis. Man bør derfor prøve å finne arenaer for samarbeid og kontakt i de nye modellene.

De foreslåtte endringene vil imidlertid trolig redusere faren for at pedagogikk og didaktikk parallelt og uavhengig av hverandre overlapper i tematikk og metode, siden de nettopp nå ikke går samtidig. Dette er positivt.

Man kan også tenke seg at de to kortpraksisperiodene i semestre der studentene har enten fagdidaktikk eller pedagogikk vil gi et skjerpet faglig fokus, og at det er lettere for studentene, som i begge kortpraksisperiodene er relativt tidlig i studieløpet, å gjøre sine observasjoner i henholdsvis fagdidaktikk og pedagogikk. I så fall kan man tenke seg at integreringen mellom pedagogikk og fagdidaktikk vil bli svakere i de foreslåtte modellene, men at integreringen mellom praksis og det aktuelle profesjonsemnet blir bedre. Det er likevel en fare for at integreringen samlet sett svekkes ved en slik løsning.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa foreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

En flytting av ex.phil vil kreve tilpasning både til studiets egenart og til hvor i utdanningsløpet studentene er.

En fordel ved å ha ex.phil i femte semester (forutsatt at dette gjelder både for mat.nat og HF/SV) er at variantene får en felles modell. Det vil også muliggjøre det ene av to profesjonssemestre, noe som flere mener fremstår som positivt. Kollegiet er imidlertid litt delt når det gjelder profesjonssemestre: Å innføre profesjonsfaglig semester krever nøye overveielse: Dette er jo å innføre et ppu-semester, kan man si. Styrker dette integreringen i utdanningen?

Det er litt undervurdert hvordan et eget ex.phil faglig tilpasset lektorstudentene kan være en anerkjennelse av lektorutdanningens betydning og vil kunne gi en identitet som lektor. Alle fakulteter har sitt ex.phil, nå får også lektorstudentene et eget ex.phil.

Høyrings spørsmål 20:

Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

Kollegiet ved IPED vil stemme for at alternativ 2 er det beste for MN, og alternativ 2 er det beste for HF/SV.

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #10

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Institutt for politikk og forvaltning

E-post:

charlotte.lillefjaere@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplin fag?

Det er vanskeleg å sjå at denne endringa har noko å seia for samanhengane mellom dei ulike elementa, bortsett frå at fagdidaktikken vert lausare kopla til langpraksis.

Prosjektgruppa kjem med ulike modellar for fordeling av disiplin fag i studieløpet. Vi ber om synspunkt på fordelinga av disiplin fagemne i studieløpet.

Høyrings spørsmål 6: Korleis kan ein ved HF/SV eventuelt setje saman lektortilpassa emne på 10 studiepoeng (som samtidig er opne for studentar utanfor lektorprogramma)?

Det er ingen faglege problem med ei slik løysing, men det krev ekstra ressursar og det er uvisst om slike er til stades.

6) Korleis kan ein ved HF/SV eventuelt setje saman lektortilpassa emne på 10 studiepoeng (som samtidig er opne for studentar utanfor lektorprogramma)?

Det er ingen faglege problem med ei slik løysing, men det krev ekstra ressursar og det er uvisst om slike er til stades.

7) Korleis kan ein gå fram for å takle disiplin fagemne i fag I og fag II i same semester?

Det er burde la seg løysa, sjølv om dette vert ein kostnad er andre problem viktigare.

8) Korleis kan ein gå fram for å unngå dublering av disiplin fagemne?

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Det er ein fordel at det gir mindre kollisjon mellom disiplinerna og langpraksis, men det verkar ikkje så godt gjennomtenkt kva funksjon ex phil då skal ha i programmet. Det kunne gitt meining om det kom seinare som inngang til masternivået, men då er ikkje 5 semester det rette.

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

Høyringsspørsmål 13-14:

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

13) Bør det for HF/SV vere innføringsemne i fag I og fag II i førstesemester?

Det er gode grunnar for nytta innføringsemne, ikkje minst er instituttet sitt innføringsemne breidt orientert, noko som er positivt for lektorutdanninga. Det er viktig at dei 10 studiepoeng frå innføringsemnet vert godtekne som del av dei 60 studiepoeng ein må ta i fag 2.

Prosjektgruppa føreslår at det for MN blir brukt 10 frie studiepoeng på eit lektortilpassa emne. Gruppa opnar samtidig gjennom modellutkasta for at eit slikt emne kan vere aktuelt òg for HF/SV, primært i 8. semester, bl.a. for å unngå kollisjonar mellom praksis og undervisning på kampus.

Høyringsspørsmål 15: I kva grad og på kva måte kan eit slikt lektortilpassa emne, basert på frie studiepoeng, vere aktuelt for lektorprogramma ved HF/SV i 8. semester?

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV. Høyringsspørsmål 16: Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

Det er gode grunnar for at den i masterprogramma bør ha same omfang som i det reine disiplinprogrammet. Det er krevjande å operera med ulike krav til masteroppgåver som ligg kvarandre så nært og det er ein signatur ved UiB si lektorutdanning at den skal vera fagleg solid og då er ei fordjupande masteroppgåve viktig.

Høyringsspørsmål 20:

Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

Sjå merknad til spørsmål 1. Det er ikkje store skilnader på modellane, og alle har det til felles at dei ikkje fullt ut løyser kollisjonsproblema. Modell 4 har dei største kollisjonsproblema, medan 2 og 3 har andre. Modell 1 er slik sett relativt best.

Her kan du/de laste opp ev. [Innspel til redesign.docx](#) modellforslag, ref høyringsspørsmål 20.

Andre kommentarar:

Institutt for politikk og forvaltning er involvert i lektorutdanninga berre på den måten at vi bidrar med fagdidaktikk og praksisoppfølging for studentar som tar sosiologi som fag 2 i andre lektorprogram og for dei som tar integrert lektorutdanning med sosiologi som fag 1. Instituttet har dessutan gjort vedtak om å utvikla eit tilbod om statsvitenskap som fag 2 og på lengre sikt eit integrert lektorprogram i statsvitenskap. På denne bakgrunnen er det rimeleg at instituttet gir ei tilbakemelding til redesignarbeidet, men at instituttet på somme punkt ikkje har grunnlag for å kommentera.

Styringsgruppa (øverste beslutningsorgan for lektorutdanning ved UiB) har gjort følgjande vedtak om redesignprosessen: «Dei overordna måla må vera å få til ei betre innplassering av praksis og å styrkja samanhengen mellom praksis og undervisninga i disiplin-fag, didaktikk og pedagogikk.» Spørsmål 1: I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Det er positivt med fire praksisperiodar i staden for fem, det vil gi betre grunnlag for at særleg kortpraksisperiodane kan bli gode læringserfaringar for studentane. Å kopla kortpraksis i 1. og 3. semester opp mot høvesvis pedagogikk og fagdidaktikk 1 er også positivt, men når 20 poeng profesjonsfag (ped og didaktikk) kjem her tidleg i løpet ved kortpraksis blir det for lite igjen til å laga reine profesjonssemester seinare (sjå nedanfor). Her kunne ein redusert profesjonselementet, særleg fagdidaktikken kan venta litt.

Modellane slår saman fagdidaktikken på bachelornivået til 10 poengs einingar og dette medfører at fagdidaktikken delvis ligg langt unna den eine langpraksisperioden. Dette må ein kunna bøta på ved at den fagdidaktikken som ikkje går saman med langpraksis må disponera litt av campuspraksisdagane for slik å kopla seg inn igjen.

Ingen av modellane klarar å laga heilt reine profesjonssemester med langpraksis. Det ville i så fall kravd at endå meir

fagdidaktikk og pedagogikk vart samla på semester 5 og 8. I dei fleste modellane ligg 20 poeng ped og didaktikk no tidleg i løpet og då klarar ein ikkje fylla opp to profesjonssemester. Det er viktig at det kjem noko profesjonsfagleg tidleg, men når konsekvensen er at kollisjonsproblema held fram burde ein kanskje flytta meir opp til langpraksisperiodane?

I staden for å samla profesjonselementa i profesjonssemester og slik unngå kollisjon med disiplinane har ein gjort to andre grep. Det eine er at i somme av modellane er exphil flytta til 5 semester, som nesten er eit profesjonssemester, og då kan disiplinemet som elles ville kollidert med praksis flyttast til 1 semester. Denne flyttinga av ex phil byggjer på fleire føresetnader. Den eine er at tilbydarane av exphil kan laga særlege opplegg her. Det andre, og meir uvisse, er at ein må tenkja gjennom på nytt kva ex phil skal tena til i det samla programmet når det ikkje lenger vil vera ein introduksjon til universitetet. Kva er tanken med det på 5 semester? Dersom tanken er at der er det minst i vegen vil det skada ex phil alvorleg. I rapporten er høgst uklart kva ex phil i 5 semester skal tena til.

Det andre grepet er at 10 poeng av det som no er disiplinemet i fag 1 skal omdefinierast til kategorien frie studiepoeng, som er tilpassa lektorstudentane og langpraksis i semester 8. Dette kan vera eit lektorilpassa disiplinemet, noko institutta også har høve til å gjera i dagens modell, men ikkje gjer fordi det krev ekstra ressursar. Vil det vera meir ressursar til dette i framtida? Men det kan også vera eit nytt emne som fleire institutt samarbeider om og som ikkje er disiplinbasert i same grad. Det vil i så fall svekka fag 1, og det vil også krevja ressursar som neppe vil koma.

Modell 2 og 3 legg opp til at studentane må ta fleire studiepoeng i fag 2 samtidig som dei skriv BA-oppgave i fag 2. Det vil innebera eit svært tynt utgangspunkt for bacheloroppgåve i fag 2. Desse modellane er derfor særleg svake.

Det er med andre ord slik at dei ulike modellane berre delvis løyser dei kollisjonsproblema ein har hatt, fordi ein ikkje i stor nok grad lagar reine profesjonssemester.

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar. Høyrings spørsmål 2. I kva grad vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Det er truleg ein fordel å korta det ned til fire periodar.

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte:

Innspillnotat fra Sosiologisk institutt, 18.11.2022

Kommentar: Disse innspill er blitt utarbeidet av en arbeidsgruppe ved Sosiologisk institutt (bestående av Mona Langø, Susanne Bygnes, Hans-Tore Hansen, Liv Syltevik, Marthe Kalleklev og Katharina Sass), i tett samarbeid med instituttledelsen. De er også blitt drøftet grundig av hele gruppe A. Vi har konsekvensutredet de ulike modellene. Vi legger ved et eksempel for hvordan modell 1 muligens kan implementeres i vårt lektorprogram. Dette må selvfølgelig diskuteres videre, men gir et inntrykk av hva som kan bli mulige løsninger. Et mulig alternativ ville vært å dele fagdidaktikk i 5. og 8. semester opp i to emner à 5 studiepoeng hver (i fag 1 og fag 2).

Styringsgruppa (øverste beslutningsorgan for lektorutdanning ved UiB) har gjort følgende vedtak om redesignprosessen: «Dei overordna måla må vera å få til ei betre innplassering av praksis og å styrkja samanhengen mellom praksis og undervisninga i disiplinfag, didaktikk og pedagogikk.» Spørsmål 1: I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Alle modellutkastene legger opp til å redusere kollisjoner mellom praksis og disiplinlig undervisning sammenlignet med den nåværende modellen. Det er positivt. Å koble kortpraksis i 1. og 3. semester opp mot henholdsvis pedagogikk og fagdidaktikk er også positivt.

Med tanke på det å styrke sammenhengen mellom praksis og undervisning i didaktikk ser vi imidlertid en utfordring og ingen forbedring sammenlignet med dagens modell. For samtlige modeller legges det opp til undervisning i fagdidaktikk for fag 2 i 5. semester og i fagdidaktikk for fag 1 i 8. semester. I begge semestrene skal studentene i langpraksis. Dette innebærer f.eks. at studenter som tar sosiologi som fag 2 skal ha didaktikk når de skal i langpraksis i ungdomsskolen. Studentene møter der et samfunnsfag som består av historie, geografi og samfunnskunnskap, og i hvilken grad de møter sosiologi eller samfunnskunnskap varierer. Det ene semesteret studentene da har samfunnskunnskapsdidaktikk, er i tilknytning til en langpraksis hvor de i varierende grad møter samfunnskunnskapsfaget i skolen. I dagens modell ligger emnene i fagdidaktikk i både fag 1 og fag 2 tett på langpraksis (semesteret før og etter) og det er grunn til å anta at fagdidaktikk er knyttet bedre til praksis i dagens modell sammenlignet med forslag til ny modell. Didaktikk organisert som to emner i fag 1 og fag 2 i 5. og 8. semester, à 5 studiepoeng hver, unngår dette, og hadde sånn sett vært en bedre løsning. Men dette krever flere ressurser. En kunne eventuelt brukt noen av de kampusbaserte praksisdagene i 5. semester og 8. semester for å legge til rette for didaktisk undervisning i fag 1/fag 2.

Modell 1 for SV/HF bidrar mest til å nå redesignprosessens overordnede mål, fordi det legger opp til to profesjonssemestre der langpraksis kan foregå. Å plassere expil. i femte semester bidrar til å nå dette målet. Når det gjelder 8. semester, vil det ikke være noe problem å tilpasse emnet SOS340 (prosjektutvikling) til langpraksis, slik at langpraksis i 8. semester vil fungere veldig fint. Det vil være en stor forbedring sammenlignet med dagens modell med langpraksis i 7. og 8. semester.

Modell 4, der exphil ikke plasseres i femte semester, når ikke målene på same måte, siden det legger opp til at disiplin­faglig undervisning må tilpasses langpraksis i 5. semester. Det er mulig, men vil kreve ressurser for å opprette et nytt emne som er tilpasset langpraksis for studenter som tar sosiologi som fag 2. I modell 1 vil de istedenfor kunne ta samme emnet som studenter som tar sosiologi som fag 1, så det vil kreve mindre ressurser. Modell 4 legger ellers opp til at studentene må velge fag 2 i tredje semester, mens de må velge fag 2 i første semester i modell 1. Dette innebærer også at undervisning i fag 2 blir spredt over flere semestre i modell 1. Det er mulig at en slik spredning over tre år ikke tillater samme fordypning i fag 2. På den andre siden gir det kanskje mer tid til modning. Ifølge studentrepresentantene er det positivt å kunne velge fag 2 tidlig, blant annet fordi det også medfører større mulighet til å ombestemme seg.

Modell 2 og 3 fører til dublering av emner på 100-nivå. Det vil medføre store ressursbehov. Vi vil ikke kunne klare dette med de ressursene vi har per i dag. I tillegg legger modell 2 og 3 opp til at studentene må ta flere studiepoeng i fag 2 samtidig som de skriver BA-oppgave i fag 2. De vil med andre ord ikke være godt nok forberedt til å skrive denne oppgaven, siden de ikke har fått nok disiplin­faglig undervisning i fag 2 tidligere. For oss er det viktig at studentene som tar sosiologi som fag 2 får en grundig innføring *før* de skriver BA-oppgave. Vi synes også at BA-oppgaven har en viktig faglig funksjon i den forstand at den gir studentene anledning til å oppleve selvstendighet, fordypning og mestring også i fag 2. Til slutt er modell 2 og 3 heller ikke bra for fagdidaktikken i fag 2, siden studentene tar færre studiepoeng i fag 2 før de møter fagdidaktikk i fag 2. Studentene bør ha god faglig kompetanse før de skal ha fagdidaktikk. Av alle disse grunnene støtter vi *ikke* modell 2 og 3.

Prosjektgruppa foreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det foreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar. Høyrings spørsmål 2. I kva grad vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Vi mener at denne fordelingen av praksis vil fungere veldig fint. Det vil bli betydelig mindre kollisjonsproblematikk enn i dagens modell. Ellers foreslår vi å legge noen kampusbaserte praksisdager til 9. og 10. semester. På dette tidspunktet har studentene mange erfaringer fra langpraksis og er betydelig mer moden enn tidlig i løpet, noe som vil gi dem større utbytte av kampusbasert praksis. I tillegg er de fleksible tidsmessig, siden de ikke må møte til annen undervisning. Samtidig er det også viktig at noen kampusbaserte praksisdager legges på BA-nivået, slik at studentene får innsikt i viktige områder som de bør ha blitt introdusert for før de drar i langpraksis. Vi vil gjøre oppmerksom på at kampusbasert praksis ikke bør bli lagt til samme semester som en anbefaler utenlandsopphold (som vi mener bør være i 4. semester).

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som egne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte:

Semester	Profesjonsemne for MN	Profesjonsemne for HF og SV	Praksisdagar for MN, HF og SV
8. sem (vår)	• 10 stp. pedagogikk • 20 stp. fagdidaktikk	• 10 stp. pedagogikk • 10 stp. fagdidaktikk (fag I)	35 dagar
5. sem (haust)	• 10 stp. pedagogikk • 10 stp. fagdidaktikk/lektortilp assa emne	• 10 stp. pedagogikk • 10 stp. fagdidaktikk (fag II)	35 dagar
3. sem (haust)	• 10 stp. fagdidaktikk/lektortilp assa emne	• 10 stp. fagdidaktikk (fag I)	10 dagar
1. sem (haust)	• 10 stp. pedagogikk	• 10 stp. pedagogikk	10 dagar

Høyrings spørsmål 3. I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplin fag?

Det gir mening å legge profesjonsfag til praksissemestre. Vi støtter også at pedagogikk har ansvar for praksis i 1. semester, mens didaktikk blir koblet opp mot praksis i 3. semester. Å ha 10-stp.-emner i didaktikk og pedagogikk istedenfor 5 stp. (som i dag) har også en rekke fordeler, men også flere ulemper, særlig når det gjelder fagdidaktikken. En ulempe er at vi bare vil møte studenter som tar sosiologi som fag 2 en gang i didaktikken. Det innebærer også at noe av skikkethetsvurderingen vil måtte skje innanfor andre disiplin faglige emner. Vi er ellers opptatt av at det faglige innholdet i didaktikkemnene ikke svekkes når man går over fra 5- til 10-poengs emner. Vi mener at det faglige innholdet/pensum ikke bør reduseres på grunn av langpraksis (men selvfølgelig må det kobles opp mot praksis på en meningsfull måte). (Se også vårt svar på spørsmål 1.)

Høyrings spørsmål 4. Korleis stiller fagmiljøa ved HF og SV seg til å ha ei tilsvarande fordeling av profesjonsemne/lektortilpassa emne som ved MN?

Ved MN tar studentene 10 studiepoeng mer i fagdidaktikk i et felles lektortilpasset emne. Dette er ikke aktuelt for lektorprogrammet i sosiologi. Når det er sagt, vil det ikke være noe problem å tilpasse emnet SOS340 (prosjektutvikling) til langpraksis i 8. semester, så dette er ikke en relevant problemstilling for oss. Vi er også åpen for å utvikle et nytt, lektortilpasset, sosiologisk valgemne på BA-nivå. Da tenker vi at dette skal bli et valgemne om utdanning, ungdom og ulikhet, og at didaktiske

perspektiver også vil trekkes inn, men at det selvfølgelig vil være åpen for andre BA-studenter. Vi vil helst legge dette emnet til 6. semester, siden det da ikke kolliderer med langpraksis. Med modell 1 vil vi bli nødt til å utvikle *et* nytt slikt L-emne (i 6. semester), mens med modell 4 vil vi måtte utvikle *to nye* L-emner (i 5. og 6. semester), der det ene må være tilpasset langpraksis. Det siste er en god del mer ressurskrevende.

Prosjektgruppa kjem med ulike modellar for fordeling av disiplinfag i studieløpet. Vi ber om synspunkt på fordelinga av disiplinfagemne i studieløpet.

Høyrings spørsmål 5: Korleis kan dei ulike utkasta til fordeling av disiplinfagemne i studieløpet bidra til å nå dei overordna måla med redesignprosessen?

Modell 1 for SV/HF bidrar mest til å nå disse mål, fordi det legger opp til to profesjonssemestre der langpraksis kan foregå. Å plassere exphil. i femte semester bidrar til å nå dette målet. Modell 4, der exphil ikke plasseres i femte semester, når ikke målet på same måte, siden det legger opp til at disiplinfaglig undervisning må tilpasses langpraksis i 5. semester. Det er mulig, men krever ekstra ressurser for å opprette et nytt emne som er tilpasset langpraksis for studenter som tar sosiologi som fag 2. I modell 1 vil de istedenfor kunne ta samme emnet som studenter som tar sosiologi som fag 1, så det vil kreve mindre ressurser.

Modell 2 og 3 fører til dublering av emner på 100-nivå. Det vil medføre store ressursbehov. Vi vil ikke kunne klare dette med de ressursene vi har per i dag. I tillegg legger modell 2 og 3 opp til at studentene må ta flere studiepoeng i fag 2 samtidig som de skriver BA-oppgave i fag 2. De vil med andre ord ikke være godt nok forberedt til å skrive denne oppgaven, siden de ikke har fått nok disiplinfaglig undervisning i fag 2 tidligere. For oss er det viktig at studentene som tar sosiologi som fag 2 får et godt grunnlag i faget *før* de skriver BA-oppgave. Vi synes også at BA-oppgaven har en viktig faglig funksjon i den forstand at den gir studentene anledning til å oppleve selvstendighet, fordypning og mestring også i fag 2. Til slutt er modell 2 og 3 heller ikke bra for fagdidaktikken i fag 2, siden studentene tar færre studiepoeng i fag 2 før de møter fagdidaktikk i fag 2. Studentene bør ha god faglig kompetanse før de skal ha fagdidaktikk. Av alle disse grunnene støtter vi *ikke* modell 2 og 3.

Høyrings spørsmål 6: Korleis kan ein ved HF/SV eventuelt setje saman lektortilpassa emne på 10 studiepoeng (som samtidig er opne for studentar utanfor lektorprogramma)?

Vi har per i dag erfaring med L-emner i blant annet SOS103-L (Samfunnsstrukturer i endring) og SOS113-L (Velferd og ulikhet). Her er løsningen stort sett mindre pensum og kortere oppgave til lektorstudentene. Vi har også erfaring med dette fra SOS100A (20stp.) og SOS100B (10stp.) (Innføring i sosiologi). I SOS100 er løsningen at BA-studentene må velge en fordypningsgruppe der

de må levere et eget eksamens-essay og noen leserapporter. Lektorstudentene følger bare den vanlige forelesningsrekken og skriver bare skoleeksamen.

Vi planlegger som sagt å opprette et nytt lektorstilpasest valgemenne i 6. semester (som altså skal gå om våren) om ungdom, utdanning og ulikhet. Dette vil innholdsmessig være særlig relevant for lektorstudenter, samtidig som vi har mye faglig kompetanse på disse områdene på instituttet. Emnet vil bli planlagt på en slik måte at det vil kunne tilbys til både lektorstudenter (som L-emne på 10 stp.) og BA-studenter (som valgemenne på 15 stp.). Forskjellen vil i hovedsak gå ut på at BA-studentene vil måtte levere flere skriftlige arbeider (for eksempel regelmessige leserapporter). Det bør også diskuteres om det kanskje kan settes opp noen ekstra-seminarer med noe tilleggspensum til BA-studentene (på samme måte som vi gjør det i SOS100A). Det vil ellers være samme pensum og samme forelesningsrekke, slik at en unngår forvirring rundt hva som er relevant for hvem.

Høyrings spørsmål 7: Korleis kan ein gå fram for å takle disiplinfagemne i fag I og fag II i same semester?

Vi ser at det er en utfordring å kollisjonssikre emner i fag 1 og fag 2 i første og tredje semester (slik som vår foretrukne modell, modell 1, legger opp til). I modell 1 er det ellers bare BA-oppgaven i fag 2 som er lagt til 6. semester. Denne er ikke vanskelig å kombinere med undervisning i fag 1. I modell 2 og 3 er det lagt opp til at det undervises i fag 1 og fag 2 også i 6. semester, noe som vi er imot av andre grunner (se spørsmål 5).

Vi tenker at dette bør kunne løses ved hjelp av godt samarbeid blant de administrative ansatte som lager timeplanene ved HF og SV-fakultetet (det er vel usannsynlig at noen vil ta fag ved MN). For eksempel kunne man blitt enig om at ulike lektorprogram/fag får tildelt ulike ukedager, der de relevante forelesningene skal foregå. I tillegg burde man også lage egne seminargrupper til lektorstudentene i alle disse emnene, og sørge for at disse seminargruppene treffes på samme dag som det er forelesning. Det kan være en fordel om Lektorsenteret får tildelt det administrative hovedansvaret for å koordinere denne prosessen. Noen må ha som oppgave å legge til rette for god kommunikasjon og planlegging, innkalle til møter mellom alle involverte, etc., slik at kollisjoner blir unngått. Når man først har klart å få dette til å gå opp, kan man bruke noenlunde samme løsning hvert høstsemester.

Høyrings spørsmål 8: Korleis kan ein gå fram for å unngå dublering av disiplinfagemne?

En bør velge modell 1 – her er dublering ikke nødvendig og modellen har også andre, mer faglige fordeler (se spørsmål 1, 5, 20). En kan også velge modell 4, men da må det settes av ressurser til et nytt lektorstilpasset emne i 5. semester (siden man ikke vil kunne bruke emnet som fag 1 studenter tar). Modell 2 og 3 bør ikke velges.

Fleirtalet i prosjektgruppa foreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

Høyringsspørsmål 9: Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Vi ser i hovudsak fordelar ved å plassere ex.phil. i femte semester. Det vil redusere kollisjonsproblematikken, i og med at seminarundervisningen i ex.phil. lettere vil kunne tilpassast langpraksis enn disiplinlaglig undervisning. Hvis innholdet i tillegg tilpassast noe slik at det er mer relevant for lektorstudenter i femte semester, vil det bli en god løsnings også faglig. Det innebærer at fag 2 må velges fra første semester og at undervisning i fag 2 spres over 6 semestre. Dette trenger derimot ikke være ulemper, men kan også medføre mer tid til modning i fag 2. Ifølge studentrepresentantene er det positivt å kunne velge fag 2 tidlig, blant annet fordi det også medfører større mulighet til å ombestemme seg.

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringsemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

Høyringsspørsmål 13: Bør det for HF/SV vere innføringsemne i fag I og fag II i førstesemester?

Ja, vi synes at det vil være en fin start på studiet å få innføringsemne i fag 1 og 2 i første semester. Da vil studentene kunne få prøvd seg på begge sine valgte fag med en gang. Det vil også være lettere for dem å ombestemme seg hvis de finner ut at fagene ikke passer, i og med at de da bare må ta 10 studiepoeng ekstra. Det innebærer at studentene informeres godt om valgmulighetene sine på websidene og at en endrer søknadsprosessen på en tilsvarende måte. Her er det viktig å involvere studieadministrasjonen for å finne gode løsninger.

Høyringsspørsmål 14: I kva grad vil disiplinlaglege innføringsemne gi nødvendige førkunnskapar for å gjennomføre lektorutdanninga?

Å legge innføringsemne i fag 2 til første semester og gjøre dette til obligatorisk emne for lektorstudentene vil innebære at de som tar sosiologi som fag 2 må ta SOS100B *istedenfor* enten SOS103-L eller SOS113-L. Det er uheldig at de mister et av de andre emnene på 100-nivå. På den andre siden dekkes det mye relevant pensum i SOS100B også. SOS100B er en tema-basert forelesningsrekke, som blant annet inneholder en forelesning om utdanning også som er særlig relevant for lektorstudentene. Emnet inneholder ellers en ekstra-forelesning om akademisk lesing og skriving og et biblioteks-besøk. Dette vil være nyttig også for studenter som tar sosiologi som fag 2, og vil bidra til at de får en grundigere innføring i fagets regler og tradisjoner når det kommer til

akademisk skriving. Det er viktig at de 10 studiepoeng fra innføringsemnet blir anerkjent som en del av de 60 studiepoeng en må ta i fag 2.

Prosjektgruppa foreslår at det for MN blir brukt 10 frie studiepoeng på eit lektortilpassa emne. Gruppa opnar samtidig gjennom modellutkasta for at eit slikt emne kan vere aktuelt òg for HF/SV, primært i 8. semester, bl.a. for å unngå kollisjonar mellom praksis og undervisning på kampus.

Høyringsspørsmål 15: I kva grad og på kva måte kan eit slikt lektortilpassa emne, basert på frie studiepoeng, vere aktuelt for lektorprogramma ved HF/SV i 8. semester?

Vi har tenkt å legge SOS340 (prosjektutvikling, 10 stp.) til 8. semester. Det vil ikke være noe problem å tilpasse dette emnet til langpraksis. Alternativt vil vi kanskje redusere dette emnet til 5 studiepoeng og tilby et mini-valg-emne på 5 studiepoeng tilpasset bare lektorstudentene. Dette diskuterer vi fortsatt. Uansett skal vi klare å tilpasse disiplin faglig undervisning i 8. semester til langpraksis på en meningsfull og fungerende måte.

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

Høyringsspørsmål 16: Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

Vi har diskutert hvorvidt det bør innføres valgmulighet til 30stp. masteroppgave hos oss. Vi har landet på at det vil være mest hensiktsmessig for øyeblikket å fortsette med 60 stp. masteroppgave for alle studentene våre, både lektorstudenter og masterstudenter. Kollisjonsproblematikken i lektorprogrammet kan løses på andre måter. 60-poengs-masteroppgave blir ansett som viktig av mange i vårt fagmiljø, blant annet med tanke på at lektorstudentene skal kunne søke på doktorgradsstillinger med like gode kvalifikasjoner som andre, men også av mer generelle grunner. Det legger opp til en fordypning og faglig selvstendighet som en 30-poengs-oppgave ikke vil kunne garantere. Å innføre valgfrihet med tanke på lengden på masteroppgave ville i tillegg ha ført til at vi måtte ha veiledet og lagt til rette for to ulike grupper av master-studenter, noe som ville vært ressurskrevende og ville skapt administrative utfordringer. Vi tenker dermed at det for øyeblikket er best at alle følger samme løpet. Når det er sagt, vil vi gjerne ha anledning til å revurdere denne beslutning ved et seinere tidspunkt, når vi har gjort oss noen erfaringer med lektorstudenter på masternivå (noe vi ikke har ennå, siden programmet startet opp for 3 semestre siden). Med andre ord tenker vi at det bør være opp til instituttene som eier studieprogrammene å avgjøre omfanget av masteroppgaven, og at det bør være anledning til å gjøre endringer også ved seinere tidspunkt.

Høyringsspørsmål 17: Korleis kan behovet for brei innføring i metode, teori og prosjektutvikling bli teken vare på med ei masteroppgåve på 60 studiepoeng?

Dette er ikke noe reell problemstilling hos oss. Lektorstudentene i sosiologi skal få en grundig innføring i kvalitativ og kvantitativ metode (SOS303 og SOS304, 10 stp. hver) og i sosiologiske teoritradisjoner (SOS302, 10 stp.) i 7. semester. I tillegg skal de ta SOS340 (prosjektutvikling) i 8. semester. Da skal de være godt nok forberedt til å skrive en 60-poengs-masteroppgave.

Høyrings spørsmål 18: Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

Å innføre valgfrihet med tanke på lengden på masteroppgave ville ha ført til at vi måtte ha veiledet og lagt til rette for to ulike grupper av master-studenter, noe som ville vært ressurskrevende og ville skapt administrative utfordringer. Vi ønsker ikke noe A- og B-lag blant våre masterstudenter, men tenker (i hvert fall for øyeblikket) at det er best at alle følger samme løpet. 60-poengs-masteroppgave blir ansett som viktig i vårt fagmiljø, blant annet med tanke på at lektorstudentene skal kunne søke på doktorgradsstillinger, men også av mer generelle grunner. Det legger opp til en fordypning og faglig selvstendighet som en 30-poengs-oppgave ikke vil kunne garantere. Når det er sagt, vil vi som sagt gjerne ha anledning til å gjøre endringer eller ta dette opp til diskusjon på nytt om noen år, når vi har mer erfaring med lektorstudenter på masternivå.

Studentane skal ha moglegheit for å reise på utveksling i utlandet i løpet av studieperioden.

Spørsmål 19: I kva for semester vil det vere best å leggje til rette for at studentane kan reise på utveksling, ut frå dei ulike modellutkasta?

Det vil helt klart være best om studentene reiser til utlandet i 4. semester, slik vi også anbefaler dem å gjøre i dag.

6. semester er uegnet fordi studentene da tar emner i to ulike fag (fag 1 og BA-oppgave i fag 2). De som skriver BA-oppgave i sosiologi som fag 2, bør da helst være i Bergen for å kunne samle inn data, for å kunne få gruppeveiledning og individuell veiledning og delta på samlinger. Det er mulig å tilrettelegge veiledning for studenter som er i utlandet. Men datainnsamlingen kan bli krevende, særlig for kvalitative oppgaver. Lektorstudenter velger ofte temaer som er relatert til det norske skolesystemet og da er det ønskelig at de er i Norge når de skriver denne oppgaven. Hovedproblemet med utveksling i 6. semester er derimot at den endelige godkjenning av utvekslingen kan ta tid, fordi en må vente på original karakterutskrift fra vertsuniversitetet. Dersom studenten stryker eller ikke tar alle studiepoengene, noe som ikke er uvanlig på utveksling, vil de bli et helt år forsinket før de kan begynne på masterdelen. Dette er ikke et så stort problem 4. semester, for da har de tid til å ta igjen disse studiepoengene før de kommer til masteropptaket.

7. semester er også uegnet, for da er studentene kommet til masternivå. Utvalget av mulige utvekslingsavtaler vil bli mye mer begrenset enn på bachelornivå. Planen vår er at lektorstudentene skal ta tre svært krevende emner i 7. semester (kvalitativ metode, kvalitativ metode og sosiologiske

teoritradisjoner), som vanskelig vil kunne la seg erstatte alle tre samtidig. Vi ønsker å ha studentene her dette semesteret, slik at vi selv kan gi dem den grundige innføringen som de vil trenge for å kunne skrive masteroppgave. I tillegg vil studentene bli mer etablerte i Bergen jo eldre de er (med leiligheter, samboere, barn, husdyr etc.), slik at det vil bli færre som drar på utveksling jo seinere i løpet dette blir lagt inn.

I 4. semester tar studentene bare emner i et fag (fag 2). For de som tar sosiologi som fag 2, gjelder dette innføring i metode (MET102) og i klassisk og moderne sosiologisk teori (SOS101). Det er ikke helt uproblematisk å finne erstatning for disse emnene, men det lar seg gjøre, og har helt klart mindre ulemper enn utveksling i 6. eller 7. semester.

Utveksling på lektorprogrammet krever generelt sett mye administrativt arbeid (og til dels faglig grunnet forhåndsgodkjenninger), i tillegg til samarbeid på tvers av fakultet / institutt (når man reiser med fag 2). Lektorsenter burde ha en internasjonaliseringsstilling (internasjonal koordinator) som tar ansvar for å utvikle internasjonaliseringen på alle lektorprogrammene; starte opp og utvikle egne lektoravtaler, koordinering av forhåndsgodkjenninger på tvers av institutt, praksismuligheter i utlandet etc.

Spørsmål 20: Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

Modell 1 er best. Det er vanskelig å gjøre modellen bedre på noen områder uten at den blir dårligere på andre, men det bør diskuteres hvordan undervisning i didaktikk i begge fag kan styrkes og kobles til begge langpraksiser på en bedre måte.

Modell 4 er nest-best. Det vil kreve ressurser å måtte opprette et nytt, lektortilpasset emne i 5. semester.

Modell 2 og 3 fører til dublering av emner på 100-nivå. Det vil medføre store ressursbehov. Vi vil ikke kunne klare dette med de ressursene vi har per i dag. I tillegg legger modell 2 og 3 opp til at studentene må ta flere studiepoeng i fag 2 samtidig som de skriver BA-oppgave i fag 2. De vil med andre ord ikke være godt nok forberedt til å skrive denne oppgaven, siden de ikke har fått nok disiplin-faglig undervisning i fag 2 tidligere. For oss er det viktig at studentene som tar sosiologi som fag 2 får et godt grunnlag i faget *før* de skriver BA-oppgave. Vi synes også at BA-oppgaven har en viktig faglig funksjon i den forstand at den gir studentene anledning til å oppleve selvstendighet, fordypning og mestring også i fag 2. Til slutt er modell 2 og 3 heller ikke bra for fagdidaktikken i fag 2, siden studentene tar færre studiepoeng i fag 2 før de møter fagdidaktikk i fag 2. Studentene bør ha god faglig kompetanse før de skal ha fagdidaktikk. Av alle disse grunnene støtter vi *ikke* modell 2 og 3.

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #17

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Leiargruppa ved Institutt for lingvistiske, litterære og estetiske studium

E-post:

signe.nilssen@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 1:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

1) I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Det er svært vanskeleg å svare enkelt på dette spørsmålet. Leiargruppa på LLE meiner generelt at prinsippa nedanfor bør ligge til grunn for den vidare handsaminga:

- Ein bør generelt tilstrebe studentfokus i revisjonsarbeidet og ikkje bygge prosessen på eksisterande faglege strukturar.
- Ein bør legge stor vekt på skulens behov.
- Ein må legge stor vekt på å unngå kollisjonar mellom undervisning og praksis, men også mellom undervisning i ulike fag. Her kan det vere aktuelt å drøfte kor mange fag det skal vere mogleg å kombinere. Dette punktet er heilt avgjerande.
- Målet med redesignprosessen må vere å skape ei best mogleg lektorutdanning der ein legg stor vekt på å kombinere profesjonsperspektivet med det akademiske perspektivet.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Det er viktig å samordne praksis på tvers av fakulteta. Det er positivt om ein reduserer frå fem praksisperiodar i noverande modell til fire praksisperiodar. Prinsippet om kampusbaserte praksisdagar er fornuftig og gir rom for fleksibilitet.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplin fag?

Det er positivt at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne. Samanhengen mellom dei ulike einingane kan likevel ikkje berre løysast strukturelt. Skal ein bygge samanheng, må einingane også kommunisere med kvarandre i løpande undervisning.

4) Korleis stiller fagmiljøa ved HF og SV seg til å ha ei tilsvarande fordeling av profesjonsemne/lektortilpassa emne som ved MN?

Vi overlèt dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur.

Høyrings spørsmål 5-8:

Prosjektgruppa kjem med ulike modellar for fordeling av disiplin fag i studieløpet. Vi ber om synspunkt på fordelinga av disiplin fagemne i studieløpet.

5) Korleis kan dei ulike utkasta til fordeling av disiplin fagemne i studieløpet bidra til å nå dei overordna måla med redesignprosessen?

Vi overlèt i prinsippet dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur. Det er heilt avgjerande at ein tar hensyn til moglege kollisjonar dersom undervisning i ulike disiplin fag skal gå parallelt. Her må ein vere open for å drøfte avgrensing av faglege kombinasjonsmoglegheiter. Dersom fleire fag skal ligge parallelt, kan ikkje alt kombinerast med alt.

Ved ein modell der det blir lagt opp til kombinasjon av fag I og fag II i same semester, bør time/eksamensplanlegginga skje på Lektorsenteret/sentralt. Dette vil føre til mindre valfridom for dei tilsette, men elles kan ein fort få dei same utfordringane som vi har i dag med kollisjonar.

6) Korleis kan ein ved HF/SV eventuelt setje saman lektortilpassa emne på 10 studiepoeng (som samtidig er opne for studentar utanfor lektorprogramma)?

Vi overlèt dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur.

7) Korleis kan ein gå fram for å takle disiplin fagemne i fag I og fag II i same semester?

Vi overlèt i prinsippet dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur. Elles viser vi til at ein kan drøfte å avgrense talet på fag som kan kombinerast.

Ved ein modell der det blir lagt opp til kombinasjon av fag I og fag II i same semester, bør time/eksamensplanlegginga skje på Lektorsenteret/sentralt. Dette vil føre til mindre valfridom for dei tilsette, men elles kan ein fort få dei same utfordringane som vi har i dag med kollisjonar.

8) Korleis kan ein gå fram for å unngå dublering av disiplin fagemne?

Vi overlèt i prinsippet dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur. Vi understrekar at det er svært viktig å unngå dublering av ressursmessige omsyn.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Det er ikkje krav til ex.phil. i rammeplanen for lektorutdanning. Slik er det allereie i utgangspunktet ei sterk prioritering av ex.phil. at det ligg inne i lektorutdanninga. Plasseringa av ex.phil. bør gjerast ut frå ei heilskapsvurdering. Det er

svært viktig at det første semesteret i lektorutdanninga er innretta slik at studentane opplever at dei begynner på eit lektorstudium med profesjonsperspektiv. Plasseringa av ex.phil. må gjerast i lys av heilskapen også i første semester. Her må det vere eit tydeleg profesjonsperspektiv slik at studentane opplever at dei har begynt på eit lektorprogram.

Høyrings spørsmål 13-14:

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

13) Bør det for HF/SV vere innføringemne i fag I og fag II i førstesemester?

Innføringemne i fag I og fag II vil gi studentane eit tidleg møte med disiplinfga. Studentane vil då kunne utsette valet av kva fag dei skal ha som fag I og fag II til dei har møtt begge faga. I prinsippet vil dette kunne vere ein god inngang til studiet dersom profesjonsperspektivet også blir tatt hensyn til i første semester.

14) I kva grad vil disiplinfglege innføringemne gi nødvendige førkunnskapar for å gjennomføre lektorutdanninga?

Vi overlèt dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur.

Høyrings spørsmål 15:

Prosjektgruppa føreslår at det for MN blir brukt 10 frie studiepoeng på eit lektortilpassa emne. Gruppa opnar samtidig gjennom modellutkasta for at eit slikt emne kan vere aktuelt òg for HF/SV, primært i 8. semester, bl.a. for å unngå kollisjonar mellom praksis og undervisning på kampus.

15) I kva grad og på kva måte kan eit slikt lektortilpassa emne, basert på frie studiepoeng, vere aktuelt for lektorprogramma ved HF/SV i 8. semester?

Vi overlèt dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur.

Høyrings spørsmål 16-18:

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

16) Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

Vi overlèt i prinsippet dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur. Vi tar likevel til etterretning at masteroppgåver på 30 studiepoeng eksisterer mange stader ved norske og internasjonale universitet og prinsipielt må vere opptaksgrunnlag til ph.d.-program.

17) Korleis kan behovet for brei innføring i metode, teori og prosjektutvikling bli teken vare på med ei masteroppgåve på 60 studiepoeng?

Vi overlèt dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur.

18) Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

Vi overlèt i prinsippet dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur, men meiner det er relevant å drøfte slike spørsmål.

Høyrings spørsmål 19:

Studentane skal ha moglegheit for å reise på utveksling i utlandet i løpet av studieperioden.

19) I kva for semester vil det vere best å leggje til rette for at studentane kan reise på utveksling, ut frå dei ulike modellutkasta?

Vi overlèt i prinsippet dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur, men understrekar at det er viktig å legge til rette for utveksling. Dette må då vere i form av reelle og attraktive tilbod, ikkje moglegheiter som berre er

teoretisk til stades i modellen.

Høyrings spørsmål 20:

Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

Vi overlèt i prinsippet dette spørsmålet til fagmiljøet i Nordisk språk og litteratur, men legg til at ein studiestart med innføringsemne i fag I og fag II, pedagogikk og praksis vil vere ein god inngang til eit lektorstudium. Det er svært viktig at det første semesteret blir organisert slik at studentane verkeleg kan få oppleve at dei går på eit akademisk profesjonsstudium.

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #12

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Lektorutdanningsutvalget MN

E-post:

birthe.gjerdevik@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

LU er fornøyd med forslaget til fordeling av praksisdager. 10 dagar kan evt. være mye i 1. semester, siden studentene er nye på campus og har mye å sette seg inn i. Selv om vi får de 10 dagene kollisjonsfrie, er det 10 dager ekstra med arbeidsbelastning. Vi ser imidlertid også at lik lengde på praksis i 1. og 3. semester har en verdi i kommunikasjonen overfor skolene, det er enkelt, likt på tvers av studieprogrammer og kull, og lett å huske.

Mer praksis tidligere gir studentene mulighet til å prøve seg tidligere, noe de ønsker. Dette er også gunstig for å forberede studentene på undervisningen i didaktikk og pedagogikk.

Den endrede fordelingen, med 10 dager kortpraksis, forutsetter imidlertid at undervisning og aktiviteter på campus tilpasses praksis, slik at studentene ikke opplever like mye eller mer kollisjoner. Å unngå/reducere kollisjoner er en av hovedgrunnene til at redesignprosessen ble igangsatt. Det vil bare kunne sies å være en bedre innplassering, dersom undervisning og aktiviteter på campus tilpasses praksis. Hvis ikke er det en dårligere innplassering.

LU støtter også å organisere 10 dager kortpraksis som 5+5 dager,

Med 5+5 dager kortpraksis er det lagt opp til en sammenhengende uke (for å etablere seg på skolen i noen grad, få inntrykk av en hel uke) og fem fleksible dager som avtales med skole/praksisveileder (og som kan sikre at det ikke blir kollisjoner med studentens timeplan på campus, og det gir mulighet for å få flere dager i skolen med relevante fag). Dette gjennomføres i grupper av studenter med samme emnekombinasjon (og som har samme timeplan). Evt. kan en tenke at de 5 siste dagene i 1. året, kan legges i januar, for å redusere presset på 1. semester? En annen mulighet er at dagene i januar før semesterstart er backup for studenter som ikke rekker å avvikle hele kortpraksis i høstsemesteret av ulike grunner, alt fra mye annen obligatorisk undervisning til lærerstreik.

At første langpraksis kommer i 5. og ikke 7. semester som nå betyr også at studentene får langpraksis et år tidligere enn før, noe som styrker studentenes praksisopplæring.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplin fag?

Ingen endring fra nå. Å styrke sammenhengen vil måtte gjøres ved andre grep enn struktur.

Det er viktig å styrke koblingene mellom praksis, pedagogikk, didaktikk og disiplin fag på andre måter. For eksempel ved at didaktikerne bruker faglige eksempler som studentene har lært i disiplin fag (noe som allerede gjøres), at lærere som underviser i skolen inviteres med på utvikling av studieprogrammer og emner (noe vi kan gjøre mer av), eller ulike former for samarbeid mellom pedagogikk og didaktikk. Her hadde det vært en fordel om PPU og 5LU hadde så like løp som mulig, siden studentene har felles didaktikkundervisning.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Fordeler:

Det vil harmonere med plasseringen av exphil i alle andre program på MN. Generelt sett i høyere utdanning er det nå mer vanlig med exphil et stykke ut i semesteret enn i 1. semester

Med exphil i 5. semester for alle vil det kunne gis som et emne der undervisning er tilpasset praksis. Man kan dermed få et helt kollisjonsfritt 5. semester og å fjerne/reducere kollisjoner er en av hovedgrunnene til at redesignprosessen ble igangsatt.

Erfaringen fra MN er at studentene opplever å få mer ut av exphil når det ligger senere i studiet. De er mer modne og de har flere knagger å henge stoffet på.

Dersom exphil ikke ligger i 5. semester må det lages andre emne(r) som tilpasses 35 dager praksis, og exphil må legges i annet semester. Det er ressurskrevende. Dersom man lager ett fellesemne til bruk i 5. semester (som erstatning for exphil), reduserer man plassen til disiplin emner innen fag 1/2 i løpet, som ikke er ønskelig. Dersom man lager flere for å unngå dette, blir det svært ressurskrevende, trenger minimum 4 slike emner på MN.

Ulemper:

Ingen ulemper for MN

Høyrings spørsmål 16-18:

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

16) Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

For MN vil masteroppgaven fortsatt måtte være 30 sp for å få nok faglig fordykning, samt støttefag, på plass i forkant. Men det er ønskelig å fortsatt gi mulighet til 60 sp oppgave til de studentene som ønsker det, ved at de utvider studiet med et semester (330 sp)

18) Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

På MN er det allerede valgfrihet, noe som fungerer på en OK måte, og vi ønsker å beholde dette.

Ønskelig å fortsatt gi mulighet til 60 sp oppgave til de studentene som ønsker det, ved at de utvider studiet med et semester (330 sp). Pr. nå oppgir studentene på MN ønsket lengde i masteravtalen som inngår mot slutten av studiet.

Valgfriheten åpner også opp for et større mangfold av masteroppgaver, problemsstillinger som er utenfor rekkevidde i en 30 sp master.

Høyrings spørsmål 19:

Studentane skal ha moglegheit for å reise på utveksling i utlandet i løpet av studieperioden.

19) I kva for semester vil det vere best å leggje til rette for at studentane kan reise på utveksling, ut frå dei ulike modellutkasta?

Utteksling er krevende å få til i et program med lite valgfrie emner.

4., 6. eller 7. semester er aktuelle for utveksling. Hvilket semester kan avhenge av fag, bør derfor være åpent for at utveksling er mulig eller anbefales i ulike semestre avhengig av fag. Bør være slik at det for hvert studieløp er minst et konkret forslag til utveksling (semester/sted).

Høyrings spørsmål 20:

Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

Begge de foreslåtte modellene for MN kan fungere, men det avhenger av hva vi gjør med «fagdidaktikk/lektortilpasset emne». I 3. semester er det ønskelig å ha fagdidaktikk for å kunne koble på kortpraksis, og i 5. semester er det ønskelig å ha fagdidaktikk parallelt med langpraksis. Det er ikke ønskelig å kutte fagdidaktikk i hverken 3. eller 5. semester. En mulighet er å ha et 10 sp emne i fagdidaktikk i både 3. og 5. semester, men dette er et ressurs spørsmål. Vi ser imidlertid en mulighet til å få dette til dersom vi benytter budsjettet på det nåværende lektortilpassede emnet MNF201 til å frikjøpe/leie inn lærere i skolen, og lage et 10 sp praksisnært felles didaktikkemne. Vi bør også samkjøre PPU og 5LU for å få en slik løsning til å fungere godt for alle lektorstudentene. Det er også helt nødvendig for MN å fortsatt samkjøre PPU og 5LU for å få undervisningsressursene vi nå har til å strekke til.

Andre kommentarar:

LU støtter at kortpraksis 1. og 3. semester kobles til profesjonsremnene som ligger parallelt, ved at de inngår som obligatorisk del av emnene. Dvs. ikke egne praksisemner for kortpraksis. Det gjør det ryddigere og klarere hvem som har ansvaret for oppfølgingen.

Dersom det er aktuelt at noe av praksis 1. året legges i januar, kan det håndteres teknisk ved at pedagogikkemnet registreres som et emne som går over to semestre. Tilsvarende gjelder for praksis 2. året, der i så fall emnet i fagdidaktikk/lektortilpasset emne må registreres på den måten.

For langpraksis er det hensiktsmessig med egne emner, da praksis handler om mer enn pedagogikk og fagdidaktikk, og at emnene eies av Lektorsenteret.

LU støtter forslag om 10 dager kampusbasert praksis. Kan f.eks. ta opp temaer/problemstillinger som man møter i skolen, men som ikke alle møter nok av i løpet av sine praksisperioder.

F.eks. kan en tenke at 6 dager er felles for alle lektorstudentene og legges i januar, mens 4 dager disponeres av fakultetene/instituttene. Kan f.eks. være aktuelt å bruke en dag til uteskoleaktiviteter rett før sommeren.

Samtidig er det viktig å sikre at de 10 dagene med kampusbasert praksis er nettopp praksis, og ikke utvidet didaktikk og pedagogikk. En måte å sikre dette på kan være å gi erfarne praksislærere ansvar for undervisningen. Midler som brukes til å betale for praksis i skolen per student kan brukes til å leie inn erfarne praksislærere. Dette har flere positive sider: vi kan sikre at studentene får trening i relevante ting før de kommer i praksis, av nettopp dem som kan det aller best. Vi kan dekke opp «hull», ting som en del studenter sjelden får sett i løpet av praksis, eller fordi praksislærere er ulike. Vi kan sikre at viktige tema når ut til alle studentene. Å hente erfarne praksislærere til campus kan også gi en arena for samarbeid med pedagoger og fagdidaktikere (men det må være ressurser nok til å sikre at dette blir reelt og ikke bare et ønske).

Siden det skal være praksis bør det også være stor grad av studentaktiv undervisning og ikke kun forelesninger.

Man kan tenke seg en ordning der profesjonsemnet i påfølgende semester har ansvar for å plukke opp temaene for at de skal inngå i en sammenheng og ikke være helt løsrevet

Et viktig moment i forbindelse med ny modell for lektorprogrammet, er muligheten for samkjøring av didaktikkemner

med PPU. For å få full samordning av PPU og 5LU med denne modellen er det nødvendig at pedagogikk har samme struktur på emnene for PPU og 5LU (dvs 10 sp emner også på PPU, to på høst og et på vår). Hvis ikke vil det være nødvendig å dublere noe for å gi undervisning for PPU. Med få realister på PPU er det lite hensiktsmessig. Det er derfor sterkt ønskelig at pedagogikk har samme struktur på emnene for PPU og 5LU (dvs 10 sp emner også på PPU, to på høst og et på vår).

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #13

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av: Matematisk institutt

E-post: birthe.gjerdevik@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyringsspørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

10 dagers praksis (mot 5 nå) om høsten i 1. og 2. studieår:

Konsekvenser av økt praksis og mer tilrettelagt praksis:

-Det kan bli mer undervisning noen uker, ved at man må ha f eks 3 x 2 timer forelesning i to uker fordi man har tatt to uker fri fra forelesning

-Tar opp et rom (Aud 1) i 1-2 uker

-Eller: forelesning 16-18 1-2 uker for alle

- Alternativt; ta to uker fri fra forelesning for alle, lage video som de kan se på når de vil. Virker lite pedagogisk riktig, og lektorstudentene vil føle at de må jobbe ekstra (ta igjen tapt undervisning, slik de gjør nå).

Noen forslag for å få til dette på best måte:

- Heller ha mer praksis om våren istedenfor 2 x høst i starten, for vårsemesteret er lenger og lettere å ta en uke fri fra forelesning. Vanskelig å ta tre emner + praksis mens lektorstudentene skal lære seg å være nye studenter.

-Det er faglig lettere å tilpasse hvis praksis er etter minst 3-4 uker ut i semesteret, så legge praksis litt senere enn det har vært i første semester hittil

-Burde ha fast uke med praksis for å lettere tilpasse undervisningen

-MAT111 og INF100 burde koordineres, ved at ikke begge undervises dobbelt samme uker.

-legge praksisen onsdag - fredag i noen uker istedenfor to hele uker, for da kan vi ha undervisning mandag og tirsdag,

Høyringsspørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

MI ser det som helt nødvendig at et lektortilpasset ExPhil ligger i 5. semester sammen med langpraksis. Hvis lektorutdanningen ikke får et tilpasset ExPhil i 5. semester må vi tilby et disiplinemne som kan tas ved siden av 35

dagers praksis.

-Forslag: MAT221 Diskret matematikk, der vi nå har slått sammen MAT221 og MAT641, slik at det allerede er et tilbud om samlingsbasert undervisning? Men samlingene må da passe for både lektorstudenter og de på Erfaringsbasert master, så det må tilpasses.

-Lage et nytt kurs? Med alt av kostnader og undervisning det medfører. Dette har ikke MI midler til.

Andre kommentarer:

Studieløp må legges på ny:

Ved nytt studieløp, kan vi tilby alle masterretninger vi gjør nå?

- MI ser at vi som et minimum må klare å tilby en spesialisering innen hver av ren og anvendt matematikk, i tillegg til didaktisk masteroppgave. Vi må prøve å få til Algebra, som er retningen flest lektorstudenter tar i Matematikk + minst en retning på ABM.

-Det er allerede overbelastning på didaktikkgruppen når det gjelder masteroppgaver, og eksterne veiledere hentes inn. Vi må tilstrebe å kunne gi masteroppgaver innenfor de ressurser instituttet har, så vi må legge til rette for at flere tar disiplinlig oppgave i ren eller anvendt matematikk, eventuelt sette et tak på tilbudet om masteroppgave i didaktikk

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #9

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Nordisk fagdidaktikk

E-post:

ragnhild.anderson@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Endring frå fem til fire praksisperiodar, der dei to siste er langpraksis, ser bra ut. Det er veldig positivt at den første langpraksisperioden kjem eitt år tidlegare enn han gjer i dag (endring frå 4. til 3. studieår), for det er viktig at studentane ikkje må venta så lenge på å få kjenna på å stå i klasserommet når det faktisk er lærarar/lektorar dei skal bli. Me synest også det er positivt at det vert lagt kampusbaserte praksisperiodar tidleg i semesetera før det blir kollisjonar med andre aktivitetar, og at desse periodane også kan vera med å styrka kullkjensla blant lektorstudentane.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Fordelane med å plassera ex.phil. i femte semester kan vera at studentane får ei kjensle av at dei raskare kjem i gang med dei faga dei faktisk har søkt seg inn på og vil studera. Det kan også vera ein fordel at ei slik plassering av ex.phil., gjer at studentane mognast litt med omsyn til å tenkja filosofisk og vitskapleg, noko dei vil ha nytte av når det nærmar seg masterstudiet.

Ulemper med å flytta ex.phil. er at det vert vanskelegare å få plass til fagleg fordjuping i fag 1, og at det kanskje også vert vanskelegare for dei som skal undervisa på ex.phil. dersom studentane alt har studert «faga sine» over lengre tid og forventar at ex.phil. også til ein viss grad skal vera fagrelevant og ikkje noko som er fullstendig allment.

Høyrings spørsmål 16-18:

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

16) Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

Ut frå eit ønske om at lektorstudentane bør ha ei god fagleg fordjuping, ønskjer me å halda på ei masteroppgåve på 60 stp. Ei masteroppgåve som berre er på 30 stp. og går over eitt semester, vil både avgrensa kva type studiar studenten kan gjera (t.d. kan det i liten grad bli lagt opp til innsamling av eigne data), og oppgåva må naturleg nok bli mindre omfattande. Det vil også vera uheldig dersom studenten må ta andre kurs/eksamenar (t.d. metodekurs) samstundes med masteroppgåva, for det vil gå utover masteroppgåveprosessen. Me ser at det reint organisatorisk kan vera argument for å innføra masteroppgåver med færre stp. for å gjera betre plass til meir fag (teori og metode), men det er likevel ikkje noko me vil ha i staden for den fordjupinga 60 stp. gir.

Høyrings spørsmål 19:

Studentane skal ha moglegheit for å reise på utveksling i utlandet i løpet av studieperioden.

19) I kva for semester vil det vere best å leggje til rette for at studentane kan reise på utveksling, ut frå dei ulike modellutkasta?

Me meiner det vil vera best for studentane å dra på utveksling i semester der dei ikkje har praksis i skulen. Det vil med andre ord bety at me tilrår det i semester der dei har disiplin fag.

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #15

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Nordisk litteratur

E-post:

frode.pedersen@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 1:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

1) I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Modellenes generalitetsnivå gjør at fagmiljøene ved nordisk i realiteten må ta stilling til et uoverskuelig antall mulige løsningsforslag ved hver enkelt modell. Dermed er det vanskelig å skaffe seg oversikt over konsekvensene av å gå inn for én av dem. Det vi imidlertid kan si med sikkerhet, er at den ujevne fordelingen av fag 1 og fag 2 i høst- og vårsemester, samt at de to fagene plasseres i samme semester, vil føre til kollisjons- og dubleringsproblemer.

Vi har oppfattet at det var et klart mål for redesignarbeidet at man så vidt mulig skulle unngå kollisjoner. Kollisjonsproblemer vil eventuelt måtte løses med praksistilpassing av emner som ikke i nåværende modell er praksistilpasset. Dette vil etter alt å dømme gå ut over undervisningsmengden i emnet.

Dubleringer er fremfor alt et spørsmål om ressurser. Siden modellarbeidet ikke kan forutsette økte ressurser for noen av fagmiljøene ved nordisk, kan vi ikke gå inn for en modell som forutsetter dublerte emner. Dermed er, så vidt vi kan se, mange av modellene utelukket allerede i utgangspunktet.

Generelt ser det for oss ut til at det i alle modellforslagene vil oppstå problemer som er like store, eller større, enn dem vi har i dagens modell. Kombinasjonen av fag 1 og fag 2 i samme semester vil i tillegg til dubleringsproblematikken føre til store logistiske utfordringer dersom dagens fagkombinasjoner fremdeles skal stå åpne for studentene. Man kan tenke seg at dette blir løst ved hjelp av streng sentralstyring, men dette vil føre til et svært rigid system og at fagmiljøene mister all kontroll over timeplanleggingen. Det vil også kunne skape problemer ved sykdom, siden det vil bli umulig å flytte på undervisning.

Hvordan kan floken løses? Vi mener at det er behov for en enklere og dermed også mer robust modell. Vi oppfordrer til å se nærmere på muligheten av å lage en modell som ligger tettere på den man har i Oslo, hvor man aldri har fag 1 og fag 2 i samme semester, og hvor man har ett profesjonssemester. Her gjør man seg helt ferdig med fag 2 i løpet av de to første semestrene. Den profesjonsfaglige delen av utdannelsen begynner her først i 3. semester. Det er etter vårt syn ingen grunn til å låse seg til en modell som krever at man tar et profesjonsemne eller har praksis i første semester.

De eventuelle fordelene ved å ha tidlig PED/praksis kan ikke overtrumfe alle andre hensyn i modellene.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa foreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det foreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Langpraksis lar seg ikke lett kombinere med et disiplinlaglig emne, hvilket vil bli et problem i 5. semester dersom ex phil ikke flyttes. Det vil si et problem i modell nummer fire, som ellers er den modellen nordisk litteratur anser som minst problematisk, gitt noen forutsetninger som skal spesifiseres under spørsmål 20. Den gjeldende plasseringen av praksis forhindrer ellers at vi følger løsningen til UiO, som for oss fremstår som mer robust enn alle de forslagene vi her er blitt presentert for.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa foreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplinlag?

Det er et pluss at praksis alltid knyttes til et profesjonsfagemne. Men det er vanskelig å se at fordelingen vil ha noen innvirkning på hvordan disiplinlag knyttes sammen med profesjonsfag.

4) Korleis stiller fagmiljøa ved HF og SV seg til å ha ei tilsvarande fordeling av profesjonsemne/lektortilpassa emne som ved MN?

Hvis vi skulle samordnes med MN ville modell-alternativ 2 for MN være det beste.

Høyrings spørsmål 5-8:

Prosjektgruppa kjem med ulike modellar for fordeling av disiplinlag i studieløpet. Vi ber om synspunkt på fordelinga av disiplinlagemne i studieløpet.

5) Korleis kan dei ulike utkasta til fordeling av disiplinlagemne i studieløpet bidra til å nå dei overordna måla med redesignprosessen?

Dette er et spørsmål det ikke er enkelt å svare på. Til det er modellene for generelle og etterlater for mange problemstillinger uten avklaring. Hovedproblemet er her plasseringen av fag 1 og fag 2 i samme semester. Man bør etter vårt syn strekke seg langt for å unngå det. Se ellers kommentar til spørsmål 1.

6) Korleis kan ein ved HF/SV eventuelt setje saman lektortilpassa emne på 10 studiepoeng (som samtidig er opne for studentar utanfor lektorprogramma)?

Vi anser ikke at dette er et spørsmål som kan besvares på noen substansiell måte her. En slik tilpasning vil innebære til dels store revisjoner av dagens modell, med alle de faglige, ressursmessige og logistiske avveiningene en slik revisjon innebærer. Med hensyn til dagens 100-nivå, sett ut fra ståstedet til nordisk litteratur, kunne man ha sett for seg at 5 stp. av det nåværende emnet NOLI102 (15 stp) ble overført til et innføringsemne som erstattet det nåværende ex fac-emnet (språkkunnskap). En slik revisjon ville ha krevd opprettelsen av et innføringsemne på 10 stp i nordisk, fordelt på 5 stp. språk og 5 stp. litteratur. Ved nordisk litteratur anser vi i prinsippet dette som en akseptabel løsning. Men dette er bare en av mange problemstillinger dette spørsmålet reiser.

7) Korleis kan ein gå fram for å takle disiplinlagemne i fag I og fag II i same semester?

Konsekvensen av en slik løsning vil i stor grad være dublering av emner. Hvilke emner det gjelder, vil avhenge av hvordan den konkrete modellen blir seende ut. Dublering av emner vil uansett kreve ressurser vi ikke har. Vi mener at man bør strekke seg langt for å unngå en løsning med fag 1 og fag 2 i samme semester. Hvis dette krever en endring av plassering av PED-emner eller praksis mener vi at en slik endring må vurderes, siden det ikke er rimelig at hensynet til profesjonsfagene per definisjon skal veie tyngst. Vi vil imidlertid ikke utelukke at en kombinasjon av fag 1 og fag 2 i samme semester kan la seg løse i modellforslag 4 samt i alternativ 2 for MN, men det avhenger av flere forhold som

ikke er avklart i rapporten. Se ellers svar på spørsmål 20.

8) Korleis kan ein gå fram for å unngå dublering av disiplinfagemne?

Dublering av disiplinfagemne kan unngås ved ikke å legge emner i fag 1 og fag 2 til samme semester.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Flyttingen av ex. phil fra første til femte semester bør ikke sees på som et rent modellspørsmål. Det dreier seg om et brudd med en århundrelang universitetstradisjon. Ex phil har tradisjonelt vært en bred innføring i filosofi og dermed et typisk dannelsesemne. En omplassering til 5. semester vil innebære et lektortilpasset ex. phil., hvilket vanskelig kan forstås på noen annen måte enn at ex. phil skal drives i profesjonsfaglig retning. Vi frykter at dette vil svekke den universitetstilhørigheten som er vårt lektorprogramms store styrke. Universitetstilhørigheten beror ikke minst på følelsen av å tilhøre en lang lærdomsstradisjon som ex. phil tradisjonelt har bidratt til å ivareta. Den er karakterisert av fri og uavhengig tenkning. Dette står i et motsetningsforhold til den instrumentaliseringen av ex phil som kan bli resultatet dersom emnet blir lektortilpasset. Plasseringen av ex. phil i femte semester vil dessuten bidra til en ytterligere separasjon mellom disiplinstudenter og lektorstudenter.

Rent modellmessig kan flytting av ex. phil imidlertid bidra til at andre problemer unngås. Her blir det med andre ord snakk om en avveining av fordeler og ulemper. Fagmiljøet ved nordisk litteratur er åpne for at modellmessige utfordringer kan føre til at flytting av ex phil blir det minste ondet.

Høyrings spørsmål 13-14:

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

13) Bør det for HF/SV vere innføringsemne i fag I og fag II i førstesemester?

Faglig sett er det ikke per dags dato noe klart behov for et slikt innføringsemne. Et innføringsemne måtte i så fall ha erstattet dagens ex fac-emne og gått inn i en modell der man flyttet 5 stp. bort fra NOLI102 og over til et innføringsemne, delt med språk, som gikk i første semester. Det er ikke noe prinsipielt i veien for dette. Men alt i alt tyder vår analyse av modellalternativene på at det vil være mest hensiktsmessig å flytte ett av de nåværende 100-nivå-emnene til første semester.

14) I kva grad vil disiplinfaglege innføringsemne gi nødvendige førkunnskapar for å gjennomføre lektorutdanninga?

Vi har ikke et litteraturfaglig innføringsemne i dag, men vi har lektorutdanning. Da går det ikke an å si at et nytt innføringsemne ville ha gitt «nødvendige» førkunnskaper for å gjennomføre lektorutdanningen. Det man imidlertid kan si er at et innføringsemne ville kunne legges opp slik at det inneholder elementer som i nåværende tilbud er lagt til andre emner på 100-nivå. Det vil altså kunne inngå i en modell hvor et 100-emne ble redusert fra 15 til 10 stp.

Høyrings spørsmål 15:

Prosjektgruppa føreslår at det for MN blir brukt 10 frie studiepoeng på eit lektortilpassa emne. Gruppa opnar samtidig gjennom modellutkasta for at eit slikt emne kan vere aktuelt òg for HF/SV, primært i 8. semester, bl.a. for å unngå kollisjonar mellom praksis og undervisning på kampus.

15) I kva grad og på kva måte kan eit slikt lektortilpassa emne, basert på frie studiepoeng, vere aktuelt for lektorprogramma ved HF/SV i 8. semester?

I 8. semester har vi allerede et lektortilpasset innføringsemne. Det heter NOLISP300 og vurderes som tilstrekkelig med

hensyn til forberedelse for mastergradsoppgaveskriving.

Høyrings spørsmål 16-18:

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

16) Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

Ved nordisk litteratur mener vi at 60 stp. masteroppgave fremdeles er mest ønskelig. Vi vil imidlertid gjerne åpne for en valgfri variant på 30 stp. Vi er imot en variant med 45 studiepoeng, fordi studenten da vil måtte ta et fordypningsemne samtidig med masteroppgave-skriving, noe vi tror bare vil være forstyrrende. Vi motsetter oss på det sterkeste en modell med redusert antall stp. for masteroppgaver som er uten valgfrihet. Det bør med andre ord fortsatt være mulig å ta 60 stp. masteroppgave.

17) Korleis kan behovet for brei innføring i metode, teori og prosjektutvikling bli teken vare på med ei masteroppgåve på 60 studiepoeng?

Dette er under den nåværende modellen ikke noe problem ut fra ståstedet til nordisk litteratur. Innføringskurset til masteroppgaveskriving som går i 8. semester tar hånd om dette. Om grunnlaget for MA-oppgaveskriving skulle styrkes ytterligere, ville det være til stor hjelp om man kunne skrive bacheloroppgaver i fag 1.

18) Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

Se svar på spørsmål 16. Valgfrihet må være en forutsetning dersom vi skal opprette en masteroppgavevariant med færre enn 60 stp. Dette har både med bevaringen av lektorprogrammets disiplinfulle profil å gjøre og med ivaretagelsen av forskertalenter, som i stadig større grad vil springe ut av studentgruppen ved lektorprogrammet.

Høyrings spørsmål 19:

Studentane skal ha moglegheit for å reise på utveksling i utlandet i løpet av studieperioden.

19) I kva for semester vil det vere best å leggje til rette for at studentane kan reise på utveksling, ut frå dei ulike modellutkasta?

Vi ønsker at studentene tar utenlandsopphold enten i 4. eller 7. semester.

Høyrings spørsmål 20:

Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

Modellenes generalitetsnivå gjør det vanskelig å si hvilken av dem som vil være best. For oss ser de fleste av modellforslagene ut til å medføre problemer som er like store eller større enn dem vi har i dagens system. Siden vi ikke kan overskue konsekvensene av hvert enkelt modellforslag, samtidig som vi ser store problemer med alle alternativene, kan vi ikke entydig gå inn for noen av dem. Så vidt vi kan se, vil alternativ 2 for MN og alternativ 4 for HF/SV føre til færrest problemer. Dersom man går for alternativ 2 for MN, har vi ikke i utgangspunktet plass til det nåværende innføringsemnet for MA-oppgaveskriving. I så fall måtte det bakes inn et av fordypningsemnene. Dette er naturligvis ikke ønskelig. Denne modellen vil dessuten kreve ytterligere lektortilpassing av 200-emne, samt at ex fac utgår helt. Fordelen med denne modellen er at fag 1 og fag 2 i samme semester kan unngås. Alternativ 4 for HF/SV er antagelig, fra ståstedet til nordisk litteratur, det minst dårlige alternativet, på betingelse av at ex fac utgår helt og erstattes av et ordinært (om enn revidert) 100-emne (ikke et innføringsemne) i første semester. Modellen vil imidlertid kreve praksistilpassing av et emne på 100-nivå på 10 stp. i nordisk som fag 2 i femte semester. Generelt ser 5. semester ut til å bli et ganske stort problem i denne modellen, med emner både i pedagogikk, fag 1 og fag 2 samt 35 dager praksis. Dermed kan vi ikke uten videre gå inn for denne modellen. Men de andre modellforslagene synes alle sammen å kreve dubleringer og er dermed utelukket, da dette er et ressursproblem det ikke finnes noen løsning på i overskuelig fremtid.

Her kan du/de laste opp ev. modellforslag, ref høyrings spørsmål 20.

[Modellalternativer.docx](#)

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #8

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av: Nordisk språk

E-post: Agnete.Nesse@uib.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 1:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

1) I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Spørsmål 1 Overordnede mål: Vi har en relativt god modell slik den er nå, og de tilpassingene vi har gjort i undervisning og opplegg, har fungert bra. Vi kan ikke se at noen av de foreslåtte modellene vil føre til en bedre utdanning. Særlig er vi bekymret for logistikken. Vi tror at uansett hvilken av de foreslåtte modellene som blir valgt, blir den vanskeligere å håndtere enn den modellen vi har nå.

6) Korleis kan ein ved HF/SV eventuelt setje saman lektortilpassa emne på 10 studiepoeng (som samtidig er opne for studentar utanfor lektorprogramma)?

Spørsmål 6: Ved å sikre at det er nok folk som kan gjøre jobben.

7) Korleis kan ein gå fram for å takle disiplinfagemne i fag I og fag II i same semester?

Spørsmål 7 Disiplinfaglige emner: Vi mener at hvis studentene skal ha både fag 1 og fag 2 i samme semester vil det føre til store vanskeligheter med timeplanlegging, så vi fraråder en slik løsning.

8) Korleis kan ein gå fram for å unngå dublering av disiplinfagemne?

Spørsmål 8: Dublering må unngås på 100-nivå, med mindre det tilføres ekstra ressurser. På 200- og 300-nivå er dublering lettere å takle.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Spørsmål 9 + 13 + 14 Ex. phil. og førstesemesteremner: Vi mener det er uheldig å flytte Ex. phil. til 5. semester for så å legge inn et innføringsemne i 1. semester. Grunnen til vår skepsis er at dette vil føre til at studentene mister et emne på 200-nivå. Hvis flytting av Ex. phil. må skje, vil vi anbefale å flytte 100-nivået ett semester frem, slik at de har 100-

nivået på fag 1 i 1. og 2. semester i stedet for i 2. og 3. semester.

For vår del er verken Ex. phil. eller Ex. fac. helt nødvendige deler av lektorutdanningen.

Høyrings spørsmål 13-14:

Prosjektgruppa kjem med framlegg om å innføre innføringemne i fag I og fag II i førstesemesteret for lektorstudentar ved HF/SV.

13) Bør det for HF/SV vere innføringsemne i fag I og fag II i førstesemester?

Spørsmål 9 + 13 + 14 Ex. phil. og førstesemesteremner: Vi mener det er uheldig å flytte Ex. phil. til 5. semester for så å legge inn et innføringsemne i 1. semester. Grunnen til vår skepsis er at dette vil føre til at studentene mister et emne på 200-nivå. Hvis flytting av Ex. phil. må skje, vil vi anbefale å flytte 100-nivået ett semester frem, slik at de har 100-nivået på fag 1 i 1. og 2. semester i stedet for i 2. og 3. semester.

For vår del er verken Ex. phil. eller Ex. fac. helt nødvendige deler av lektorutdanningen.

14) I kva grad vil disiplin faglege innføringsemne gi nødvendige førkunnskapar for å gjennomføre lektorutdanninga?

Spørsmål 9 + 13 + 14 Ex. phil. og førstesemesteremner: Vi mener det er uheldig å flytte Ex. phil. til 5. semester for så å legge inn et innføringsemne i 1. semester. Grunnen til vår skepsis er at dette vil føre til at studentene mister et emne på 200-nivå. Hvis flytting av Ex. phil. må skje, vil vi anbefale å flytte 100-nivået ett semester frem, slik at de har 100-nivået på fag 1 i 1. og 2. semester i stedet for i 2. og 3. semester.

For vår del er verken Ex. phil. eller Ex. fac. helt nødvendige deler av lektorutdanningen.

Høyrings spørsmål 15:

Prosjektgruppa føreslår at det for MN blir brukt 10 frie studiepoeng på eit lektortilpassa emne. Gruppa opnar samtidig gjennom modellutkasta for at eit slikt emne kan vere aktuelt òg for HF/SV, primært i 8. semester, bl.a. for å unngå kollisjonar mellom praksis og undervisning på kampus.

15) I kva grad og på kva måte kan eit slikt lektortilpassa emne, basert på frie studiepoeng, vere aktuelt for lektorprogramma ved HF/SV i 8. semester?

Spørsmål 15: Det kommer an på ressurs situasjonen. Det er ikke noe problem å lage kurs, hvis vi bare har folk.

Høyrings spørsmål 16-18:

I dag skriv lektorstudentane ei masteroppgåve på 30 studiepoeng ved MN, medan dei skriv masteroppgåve på 60 studiepoeng på HF/SV.

16) Kor stort omfang bør masteroppgåva ha?

Spørsmål 16 + 17 + 18 Masteroppgaven: Vi mener det er best hvis studentene får skrive en masteroppgave på 60 stp. De fleste av våre studenter samler inn eget datamateriale, og det er ofte tidkrevende. I tillegg mener vi at en slik fordypning som en 60 stp. oppgave gir, er en verdifull og nødvendig del av en god lektorutdanning.

Å la studentene velge om de vil skrive en masteroppgave på 30, 45 eller 60 poeng, ser vi som svært upraktisk og vanskelig å håndtere.

17) Korleis kan behovet for brei innføring i metode, teori og prosjektutvikling bli teken vare på med ei masteroppgåve på 60 studiepoeng?

Spørsmål 16 + 17 + 18 Masteroppgaven: Vi mener det er best hvis studentene får skrive en masteroppgave på 60 stp. De fleste av våre studenter samler inn eget datamateriale, og det er ofte tidkrevende. I tillegg mener vi at en slik fordypning som en 60 stp. oppgave gir, er en verdifull og nødvendig del av en god lektorutdanning.

Å la studentene velge om de vil skrive en masteroppgave på 30, 45 eller 60 poeng, ser vi som svært upraktisk og vanskelig å håndtere.

18) Bør omfanget av masteroppgåva gjerast valfri for studentane? Korleis kan ein eventuell valfridom handterast?

Spørsmål 16 + 17 + 18 Masteroppgaven: Vi mener det er best hvis studentene får skrive en masteroppgave på 60 stp. De fleste av våre studenter samler inn eget datamateriale, og det er ofte tidkrevende. I tillegg mener vi at en slik

fordypning som en 60 stp. oppgave gir, er en verdifull og nødvendig del av en god lektorutdanning.

Å la studentene velge om de vil skrive en masteroppgave på 30, 45 eller 60 poeng, ser vi som svært upraktisk og vanskelig å håndtere.

Høyrings spørsmål 19:

Studentane skal ha moglegheit for å reise på utveksling i utlandet i løpet av studieperioden.

19) I kva for semester vil det vere best å leggje til rette for at studentane kan reise på utveksling, ut frå dei ulike modellutkasta?

Spørsmål 19 Utenlandsopphold: Vi mener det er viktig at utveksling ikke gjøres mens studentene tar kurs på 100-nivå. De trenger basiskunnskap for å kunne følge videre kurs.

Høyrings spørsmål 20:

Kva for modellutkast vil vere best? Korleis kan modellutkastet eventuelt gjerast endå betre?

Utkast som også tok hensyn til at vi har programstudenter som skal ha bachelor- og mastergradsundervisning, hadde vært bra.

Andre kommentarar:

Vi har ikke svart på alle spørsmålene fordi vi enten ikke mener noe om saken, eller fordi vi mener det ikke er mulig å se konsekvensene av de ulike valgene.

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #19

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Nordahl Grieg vidaregåande skule

E-post:

merethe.winsents.foer@vlfk.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 1:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

1) I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

Dersom ein med overordna mål forstår at utkasta til modell for lektorutdanninga inneber ei einskapeleg praksisavvikling, redusert tal på praksisvariantar er det korte svaret ja. Prosjektgruppa fortener ros for eit særst godt framlegg til modell.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Fire praksisperiodar, og lengre kortpraksisperiodar er eit gode. 10 dagar praksis allereie i 1.semester er kanskje ikkje så heldig. Studentane er framleis svært tett i alder i høve til elevane i skulen. Her vil det nok vere ei føremon at studentane kjem ut i ungdomsskulen først. Fagleg sett vil dei ha lite å bidra med i vidaregåande skule. Lengre kortpraksis trur vi vil styrke praksisdelen av utdanninga. I det heile ser opplegget for praksis ut til å kunne fungere bra. Det er likevel viktig å understreke at det blir avgjerande at studentane kan få vere i praksis i praksisperiodane, og at det då ikkje kolliderer med undervisning eller innleveringar på UiB. I Kopra 103 hadde studentane dette semesteret innlevering i disiplin faget den eine veka dei har praksis. Dette opplever vi kvar einaste praksisperiode, både i kort- og langpraksis. Som skule opplever vi at dette vitnar om manglande forståing for og respekt for at praksis og er ein sentral del av lærarutdanninga. Slike haldningar må UiB jobbe mot uavhengig av kva modell ein vel. Når det er sagt, ser det ut til at faren for praksiskollisjonar blir redusert dersom opplegg for profesjonssemester, og flytting av ex-phil til 5.semester blir realisert. At ein ryddar plass til praksis er ein sjølvfølge, men det fører ikkje nødvendigvis til god praksis. I arbeidet som lærarutdanningsspesialist i Vestland har vi erfart at praksis er for tilfeldig. At kortpraksisperiodane blir lengre fører og til at det må vere eit skikkeleg opplegg for praksis, og ikkje slik at studentane berre skal dukke opp og observere noko undervisning. Då er omlegginga bortkasta. Også her tenker vi at UiB har ein

jobb å gjere for å sikre at praksis blir mindre tilfeldig enn det er no.

Høyrings spørsmål 3-4:

Prosjektgruppa føreslår at fagdidaktikk og pedagogikk held fram som eigne emne, og at dei blir fordelt på følgjande måte: sjå rapport, kap 4, s. 38.

3) I kva grad vil framlegg til fordeling av profesjonsemne (pedagogikk og fagdidaktikk) bidra til å styrkje samanhengen mellom fagdidaktikk, pedagogikk, praksis og disiplinfag?

Vi har stor tru på at eigne profesjonssemester, dvs semester der det berre er fokus på fagdidaktikk, pedagogikk og praksis er viktig for å styrke samanhengen mellom teori og praksis. I størst mogleg grad bør ein velje alternativ som gir moglegheit til å fordjupe seg i det profesjonsfaglege i enkelte semester.

Høyrings spørsmål 9:

Fleirtalet i prosjektgruppa føreslår å flytte ex.phil. til femte semester (frå 6. semester for MN og frå 1. semester for HF/SV). Eit element i framlegget er at ex.phil. på denne måte blir organisatorisk tilrettelagt for lektorstudentar, og at femte semester dermed kan gjennomførast utan kollisjonar mellom undervisning og praksis.

9) Kva er fordelane og ulempene ved å plassere ex.phil. i femte semester for lektorutdanninga, ut frå modellutkasta?

Frå ein praksisståstad er ordninga med å flytte ex-phil til 5.semester ei god ordning fordi det reduserer faren for praksiskollisjonar. Slike kollisjonar er særst forstyrrende for studentane når dei er i praksis, og fører naturleg nok til at praksis blir nedprioritert, og det ønsker vi jo ikkje.

Høyrings spørsmål 15:

Prosjektgruppa føreslår at det for MN blir brukt 10 frie studiepoeng på eit lektortilpassa emne. Gruppa opnar samtidig gjennom modellutkasta for at eit slikt emne kan vere aktuelt òg for HF/SV, primært i 8. semester, bl.a. for å unngå kollisjonar mellom praksis og undervisning på kampus.

15) I kva grad og på kva måte kan eit slikt lektortilpassa emne, basert på frie studiepoeng, vere aktuelt for lektorprogramma ved HF/SV i 8. semester?

Dersom dette kan løyse noko av problemet rundt praksiskollisjonar er det eit gode å legge til rette for lektortilpassa emne. Prakssikollisjonar er eit stort problem for studentane når dei er i praksis, og fører til at dei ikkje får konsentrert seg berre om praksis. Å være lærar, og student i praksis, er ein heildagsjobb, og ikkje berre noko ein gjer ved sida av. Derfor bør UiB gjere alt dei kan for å rydde tid til at studentane kan vere i praksis når dei er det.

Innspel frå Tranevågen ungdomskule

From: Martha Helen Listou <Martha.Listou@oygarden.kommune.no>

Sent: Friday, November 11, 2022 1:20 PM

To: Ranveig Lote <Ranveig.Lote@uib.no>

Cc: Rune Golf <Rune.Golf@oygarden.kommune.no>

Subject: SV: Invitasjon til å gi innspill til lektorutdanningen ved UiB (redesign av studieløpet)

Det vi frå Tranevågen ser på ei lita utfordring -er at vi i ei av vekene får ei overlapping med både kortpraksisstudentar og langpraksisstudentar på same tid. For vår del, så får ikkje vi ivaretatt studentane godt nok mtp arbeidsplassar sidan det ofte er inne 15-16 studentar hos oss samtidig. Elles opplever vi at langpraksisstudentane melder tilbake at dei er nøgd med at praksisperioden på hausten er over ein forholdsvis lang praksisperiode. Dei kjem godt inn i skulemiljø, oppgåver og kollegafelleskap.

Det vi ser at studiet i større grad kan fokusere på er klasseleiing. Det faglege, pedagogiske og fagdidaktiske er sjølvstøtt viktig, men nokre av studentane har så sterkt fagleg fokus at det å bli trygg i rolla som klasseleiar er utfordrande for enkelt av studentane. Det gjer at dei mister elevane på veggen.

God klasseleiing er nøkkelen til å komme i posisjon til å nå inn med det faglege. Det same er det å gje studentane verktoy i korleis bygge relasjonar med elevane. Mange av studentane har sterk fagleg identitet, men å bygge identiteten som er knytt til lærarrolla er avgjerande viktig for å nå inn med det faglege.

Ein del av studentane gjer seg også erfaring med at dei må i større grad legge bort dei akademiske omgrepa og legge det på eit nivå som gjer at elevane heng med. Dette er øvingslærarane flinke å hjelpe studentane til, samtidig er det noko med å gje studentane noko input på det som omhandlar kontekstkompetanse -å møte ungdomskuleelevar -kva kan ein forvente i møte med ungdomskule som institusjon og ikkje minst den aldersgruppa dei skal undervise?

Beste helsing

Martha Helen Listou

Avdelingsleiar v/ Tranevågen ungdomskule

+47 55 09 63 07 | +47 906 12 982

www.oygarden.kommune.no

Innspel til modell-utkast til redesign av lektorutdanninga ved UiB #5

AVSENDER

Me vil gjerne vite om du sender svar som enkeltperson(ar) eller på vegne av eit miljø /eining / organ / utval.

Type avsender

På vegne av eit miljø /eining / organ / utval

Kven er innspelet på vegne av:

Ytrebygda skole

E-post:

marianne.eikner@bergen.kommune.no

- for å sende dykk ei stadfesting og resyme av innspela dykkar
- vil ikkje vere synleg i bearbeiding av innspela

HØYRINGSSPØRSMÅL

Her kan du svare på dei spørsmåla du ynskjer å kommentere på.

Me bed om at innspela følgjer spørsmåla i kap. 4 i rapporten.

Høyrings spørsmål 1:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

1) I kva grad vil dei ulike utkasta til modell for lektorutdanninga bidra til å nå det overordna målet for redesignprosessen?

«Dei overordna måla må vera å få

til ei betre innplassering av praksis og å styrkja samanhengen mellom praksis og undervisninga i disiplinlag, didaktikk og pedagogikk.»

Defor må lektorstudentene få mest mulig tid sammen med elevene i reelle situasjoner, altså ute i skolen. Hvis det skal være kampusbaserte praksisperioder må lærere fra klasserommene være tilstede slik at det blir mulig å jobbe case-, evt. type simulator basert for at lektorstudentene skal få best mulig erfaringsutbytte. Praksis på kampus må være en forberedelse til det som studentene ønsker å prøve ut i ekte klasserom sammen med "virkelige" elever. Sammen med didaktikk, pedagogikk og disiplinlagene bør også praksis inntre på kampus. i Høst 22 mistet dessverre noen av HF-studentene våre sårt trengt praksis, mens MN-studentene var så heldige å få med seg 32 dager. Vi i skolen ser at langpraksis er helt essensielt, noe lektorstudentene innser og erfarer selv etterhvert. De bruker alltid en periode før de kommer inn i rytmen og rutinene, det må gå seg til på en måte, og når de er kommet litt mer inni praksismodus, da er det så viktig at perioden vare en stund til, og ikke plutselig er over! Det er i denne siste perioden av praksis at studenten bekrefter at de kommer mer inn i lærings-og refleksjonsperioden.

Ellers veldig oppløftende å se at endelig får både HF og MN samme antall dager i langpraksis! Dessuten, kortere enn 35 dager er ikke å anbefale.

Høyrings spørsmål 2:

Prosjektgruppa føreslår ei endring frå fem til fire praksisperiodar. Praksisperiodane skal fordelast mellom 1., 3., 5. og 8. semester, med langpraksis i dei to siste periodane. I tillegg blir det føreslått kampusbaserte praksisperiodar på til saman 10 dagar.

2) I kva vil denne fordelinga av praksisdagar kunne gi eit betre innplassering av praksis?

Man bør ikke ta bort praksis siste del av lektorutdanningen, her må være kontinuitet. Det bør være noe praksis både i

6. og 7. semester også!

Viser til argumentene min i forhold til viktigheten av praksis under punkt 1).
